Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 505
Vineri 27 februarie 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Fruntașă în muncă

Centrul mecanic din Drăgănești, regiunea București, acordă un sprijin prețios unităților agricole din regiune la repararea tractoarelor și motoarelor.
In fotografie: montatoarea fruntașă Stancu Eremia, își depășește zilnic norma cu 30 la sută.

Se pregătesc de zor

Nu există țăran muncitor din comuna Bogdănița, raionul Bîrlad, care să nu se pregătească de zor în vederea muncilor de primăvară. In fruntea acțiunilor de pregătire a apropiatei campanii agricole se află colectiviștii. Astfel, pînă în prezent, membrii gospodăriilor colective „Vasile Roaită" și „Horia, Cloșca și Crișan" și-au reparat toate uneltele agricole (pluguri, semănători, grape, etc.) și au condiționat o bună parte din sămînța necesară însămînțărilor de primăvară. De asemenea în comună e în plină desfășurare acțiunea de transportare la cîmp a gunoiului de grajd.

Printre cei mai harnici din comună în privința pregătirilor pentru campania de primăvară se numără tovarășii Mihai Mircea, Gh. Dodoi, Virgil Ursu și alții.

ION BOLIA
corespondent

DUPĂ EXEMPLUL CELOR OPT INTREPRINDERI DIN CAPITALĂ

Economii de sute de mii de lei

Muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii gospodăriei agricole de stat Drăgășani, regiunea Pitești, s-au alăturat chemării celor 8 întreprinderi din Capitală în vederea obținerii a cît mai multe economii la locul de producție. Scrisoarea este semnată de tov. Ion Aslan, directorul gospodăriei, N. Ciocîrlan, secretarul organizației P.M.R., C. Mandoiu, președintele comitetului de întreprindere, și A. Caplea, secretarul organizației U.T.M. In scrisoare se arată că colectivul gospodăriei agricole de stat Drăgășani și-a luat angajamentul ca în cursul acestui an să realizeze economii în valoare de 517.810 lei. Prin reducerea cheltuielilor la baremurile planificate pentru fiecare cultură în parte se va economisi suma de 301.810 lei. Reducerea cheltuielilor la capitolele: cheltuieli generale, comune, precum și amortisment specific va aduce o economie de 110.000 lei, iar prin evitarea totală a rebuturilor la confecționarea spalierilor din prefabricate ce se construiesc în cadrul gospodăriei se vor economisi încă 61.000 lei.

Valorificarea pietrișului rezultat de la condiționarea balastului necesar confecționării spalierilor și a înlocuitorilor de corzi va aduce gospodăriei un venit suplimentar în valoare de 45.000 lei.

Pentru buna desfășurare a lucrărilor agricole de primăvară!

Recomandările Ministerului Agriculturii și Silviculturii

Anul acesta, potrivit indicațiilor Institutului Meteorologic Central, primăvara va fi mai timpurie și cu mai puține ploi decît în alți ani. In același timp primăvara aceasta urmează după o toamnă și o iarnă cu precipitațiuni mai puține decît obișnuit, îndeosebi în Dobrogea, Cîmpia Bărăganului și a Olteniei. In aceste condiții se impun o serie de măsuri specifice pentru executarea în perioade optime a tuturor lucrărilor agricole și asigurarea unor recolte bune.

Există posibilități cu mult mai mari decît în anii trecuți ca toate lucrările de primăvară să fie efectuate în condiții agrotehnice bune, în perioade de timp mai scurte. Agricultura dispune acum de un parc mult sporit de tractoare și mașini agricole, care poate asigura executarea unui volum mare de lucrări agricole cu respectarea regulilor agrotehnice.

In primăvara aceasta va trebui să se are cca. 2.200.000 hectare terenuri pe care nu s-au făcut arături adînci de toamnă și să se însămînțeze cu diferite culturi aproximativ 6.400.000 hectare, din care 3.800.000 hectare cu porumb, 500.000 ha. cu floarea-soarelui și 180.000 hectare cu sfeclă de zahăr.

Pentru buna desfășurare a arăturilor și însămînțărilor, precum și a celorlalte lucrări de primăvară, Ministerul Agriculturii și Silviculturii recomandă să se ia urgente măsuri pentru începerea lucrărilor în cîmp. **In primele zile de desprimăvărare să se execute grăparea arăturilor adînci pentru a se păstra umezeala în sol. De asemenea, îndată ce terenul permite și starea de vegetație o impune să se facă boronitul sau tăvălugitul semănăturilor de toamnă.**

Pentru culturile ce se însămînțează mai tîrziu să se întrețină arăturile cu cultivatorul și grapa ori de cîte ori este nevoie: ultima lucrare executîndu-se înainte de însămînțare. In felul acesta se păstrează apa în sol, se distrug buruienile și se afînează solul, asigurîndu-se un bun pat germinativ.

Terenurile nearate din toamnă trebuie arate imediat și boronite în aceeași zi. Stațiunile de mașini și tractoare și gospodăriile agricole de stat sînt obligate să facă această lucrare cu plugul cu 5 brazde, iar în terenurile nisipoase și cele ușoare, cu polidiscul. Concomitent cu arăturile și lucrările de cultivație să se încorporeze cantitățile necesare de îngrășăminte. Este de asemenea necesar ca pe semănăturile ieșite mai slabe din iarnă să se aplice îngrășăminte chimice sau mraniță.

Ministerul Agriculturii și Silviculturii obligă gospodăriile agricole de stat și recomandă unităților agricole cooperatiste și producătorilor cu gospodării individuale să înceapă, unde condițiile permit, chiar de pe acum semănatul orzului, orzoaicei, ovăzului, florii-soarelui, borceagului, lucernei și grîului de primăvară, deoarece, pentru buna lor dezvoltare, eventualele ninsori nu prezintă nici un pericol.

In scurt timp pe întreg cuprinsul țării lucrările agricole de primăvară vor începe din plin. In puținele zile care au mai rămas pînă atunci, trebuie luate grabnice măsuri pentru terminarea reparațiilor utilajului agricol, asigurarea și condiționarea semințelor necesare, schimbul de semințe necorespunzătoare cu semințe recunoscute, transportul gunoiului de grajd la cîmp, încheierea contractelor de către unitățile agricole cooperatiste cu S.M.T.-urile, precum și a contractărilor pentru culturile de plante tehnice în special la floarea-soarelui.

In acest an întreaga suprafață ce se cultivă cu floarea-soarelui trebuie însămînțată cu semințe din soiul Vniimk. De asemenea, să se folosească întreaga cantitate de sămînță hibridă de porumb pusă la dispoziție de stat sau existentă în gospodării.

Pentru a se folosi pe scară cît mai largă irigarea culturilor, unul din mijloacele sigure în mărirea producției chiar și în condiții de secetă, să se extindă și să se grăbească amenajarea terenurilor ce urmează a fi irigate. Totodată să se amenajeze iazuri, baraje și să se ia alte măsuri care duc la acumularea apei pentru a fi folosită la irigatul diferitelor culturi.

Toată atenția trebuie acordată și celorlalte lucrări ce se execută în primăvară ca amenajarea orezăriilor, lucrărilor în vii și livezi, pregătirea răsadurilor și a terenurilor în grădinile de legume, efectuarea dezțelenirilor, sprijinirea acțiunii de masă pentru lucrările de îmbunătățiri funciare, ameliorarea pășunilor și fînețelor etc.

Folosind toate mijloacele și fiecare zi bună de lucru, organizînd cît mai bine munca și acordînd toată grija aplicării agrotehnicii corespunzătoare fiecărei culturi și fiecărui teren, se vor asigura recolte bogate la toate culturile agricole.

De ce numai atît?

Acordînd atenția cuvenită reparării utilajului ce va fi în curînd solicitat de către colectiviștii și întovărășiții de pe ogoarele regiunii Iași, mecanizatorii din multe S.M.T.-uri din această regiune dau zor cu terminarea lucrărilor respective. Pentru strădania depusă, colectivele de mecanizatori, tehnicieni și ingineri din S.M.T.-urile Podul Iloaie și Tîrgul Frumos merită toată lauda. Aceste stațiuni au terminat reparațiile de iarnă încă de la 14 și respectiv 16 februarie, executînd lucrări de bună calitate. Și S.M.T.-urile Huși și Frumușica au anunțat terminarea reparațiilor pe data de 20 februarie. Pe terminate cu repararea utilajului sînt și S.M.T.-urile Holboca și Pașcani.

S-ar părea că situația reparațiilor în S.M.T.-urile regiunii Iași este bună. Iată însă că cifrele ne dovedesc contrariul. Pînă la data de 22 februarie, pe întreaga regiune tractoarele nu erau reparate decît în proporție de 77,1% în loc de 89% față de graficul întocmit, plugurile 94,6%, semănătorile 95,5%, cultivatoarele 90,2%.

De ce această rămînere în urmă?.

Din capul locului trebuie arătat că S.M.T.-uri ca cele din Zorleni, Gura Idrici și altele, care au rămas mult în urmă cu reparațiile, trag în jos graficul realizărilor pe regiune. Pînă zilele trecute la S.M.T. Zorleni, tractoarele, de pildă, nu erau reparate decît în jur de 50%. Trebuie arătat că la această unitate în perioada 25 decembrie 1958—10 ianuarie 1959, adică timp de două săptămîni nu s-a lucrat decît în mod sporadic. „Cine să-i mobilizeze pe mecanizatori la treabă, spunea de curînd tov. ing. C. Pricop de la Serviciul regional S.M.T., dacă însuși șeful mecanic Mihalache Tănase lipsea din stațiune?" Munca de reparații, neorganizată (aici pînă la ultima vreme nu a existat un plan de acțiune), neîndrumată și necontrolată temeinic și competent, s-a desfășurat la voia întîmplării. A trebuit ca Serviciul regional S.M.T. să trimită un delegat pentru a organiza munca de reparații și să ia legătură cu centrul mecanic Iași spre a se ridica motoarele reparate. E drept că dacă serviciul regional ar fi intervenit mai din timp, lucrurile ar fi mers mult mai bine.

Cauze oarecum asemănătoare au făcut ca și la S.M.T. Gura Idrici reparațiile să bată pasul pe loc.

Intîrzierea reparațiilor în S.M.T.-urile regiunii Iași se datorește și centrelor mecanice Oradea, Iași, și Botoșani, care au primit din S.M.T.-urile din regiunea Iași un mare număr de motoare și tractoare spre reparat. Se știe că centrele mecanice aveau sarcina de a termina reparațiile la data de 20. II. 1959. Or, pînă în prezent din C.M. Iași s-au ridicat doar 74% din motoare și numai 35% din tractoare. Centrul mecanic Botoșani mai are de predat încă 62% din tractoare, iar de la C.M. Oradea, S.M.T. Bogdănești nu a ridicat încă nici un tractor din cele 24 trimise aici spre reparare.

I. LEȘEANU

Un rodnic schimb de experiență

Duminica trecută au luat sfîrșit lucrările sesiunii anuale comune de referate și comunicări științifice a Institutelor de învățămînt și cercetare din agricultură. La sesiune au participat academicieni, cadre didactice și cadre de conducere din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, specialiști din Institutele de cercetări și stațiunile experimentale, ingineri din gospodăriile agricole de stat și gospodăriile colective, președinți de unități agricole cooperatiste, fruntași în producție. De asemenea, a luat parte o delegație a Institutului Agronomic „Gheorghi Dimitrov" din Sofia.

In cursul celor 4 zile cît au durat lucrările sesiunii au fost prezentate 178 de referate și comunicări cu privire la rezultatele unor cercetări efectuate în diversele ramuri ale agriculturii. Multe din rezultatele acestor cercetări vor fi aplicate în acest an în procesul de producție agricolă.

Prima sesiune comună de referate și comunicări științifice a dat posibilitate unui larg schimb de experiență între cercetători din toate domeniile agriculturii și a scos în evidență necesitatea coordonării muncii de cercetare și orientării ei spre cele mai importante și imediate probleme ale producției agricole.

In cuvîntul de închidere a lucrărilor sesiunii, tov. ing. Marin Stancu, adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii, a subliniat importanța unor rezultate obținute de colectivele de cercetători, arătînd totodată sarcinile imediate ale Institutelor de învățămînt și cercetări agricole pentru rezolvarea problemelor multiple pe care le ridică în momentul de față sectorul agricol socialist, în plină dezvoltare, și producția agricolă. Vorbitorul a subliniat de asemenea condițiile favorabile oferite de unitățile agricole socialist-cooperatiste pentru aplicarea cuceririlor științei agricole, necesitatea sprijinirii acestora direct de către cercetători, precum și sprijinul pe care oamenii de știință trebuie să-l acorde desfășurării lucrărilor agricole din primăvara aceasta în condiții agrotehnice superioare anilor trecuți.

Participanții la sesiune au adoptat în unanimitate telegrame prin care asigură Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn și Consiliul de Miniștri că vor depune toate eforturile pentru ridicarea științei agricole pe o treaptă tot mai înaltă, pentru legarea ei mai strînsă de nevoile producției, pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor trasate agriculturii de Congresul al II-lea al P.M.R.

O ZI LA TIROL

Abia am schimbat trenul la Berzovia, abia m-am așezat pe o jumătate de loc, din prudență lîngă ușă, că a și trebuit să mă pregătesc de coborîre. In fața unei gări miniaturale, care mi-a amintit brusc de căsuțele amuzante din tradiționalul orășel de iarnă al copiilor, trenul a zăbovit aproape un minut, apoi a pornit grăbit spre Oravița.

Privesc puțin surprins în jurul meu. Va să zică acesta este Tirolul. Numele atît de cunoscut mă îndemnase să-mi imaginez ceva din peisajul renumitei regiuni alpine. Tirolul romînesc este însă mai modest în această privință. Dealurile sale cu clinuri domoale nu rîvnesc să săgeteze cerul. In locul întinselor păduri de brad se înfățișează privirii șiruri drepte de araci, așezați minuțios asemeni unei țesături pe canava. Din satul pierdut într-o perdea deasă de livezi nu se văd decît sumedenie de acoperișuri din olane roșii.

Faima Tirolului romînesc, a acestei mici comune din raionul Gătaia, a pornit de la condițiile naturale extrem de favorabile pe care le are aici cultura viței de vie, devenită de altfel tradițională, poate încă din primii ani ai așezării coloniștilor șvabi. Cert este că astăzi, în zilele noastre, Tirolul vrea să-și trimită faima vinurilor sale cît mai departe chiar și peste hotare.

Și avem toate motivele să credem că va reuși.

Uzina de vinificație

Desigur o gospodărie de stat viticolă este bine să o vizitezi toamna, dacă urmărești latura cea mai spectaculoasă a acestei activități. Așa

gîndeam cînd străbăteam aleea care duce spre inima gospodăriei. E duminică, iar vremea e destul de ciudată pentru o lună de iarnă. Soarele se străduiește să străpungă o perdea de nori albicioși și reușește cu mici întreruperi. Muncitorii gospodăriei stau în grupuri de vorbă, afară. Le citești pe față bucuria pentru asemenea vreme blîndă și îngăduitoare. După ce l-am cunoscut pe tov. Moraru, directorul gospodăriei, un focșănean foarte simpatic, am riscat o întrebare glumeață:

— S-ar putea crede că vă bucurați de o odihnă binemeritată în această perioadă. Ca gospodărie viticolă...

Tovarășul Moraru zîmbește îngăduitor:

— Nu-i tocmai așa. In primul rînd avem și o țîră de zootehnie, care ne cere să o îngrijim. La ateliere se face repararea tractoarelor și a celorlalte mașini agricole. Apoi vinul trebuie și el supravegheat.

— Cum apreciați rezultatele obținute în producție anul trecut? Observ că directorul nu e surprins de o asemenea întrebare directă.

— Bune. In special în sectorul viticol care și-a depășit sarcina de

plan realizînd 103%. La struguri față de 2.600 kg. planificat la ha am obținut în medie 2.700 kg.

— Și nu e puțin? Anul trecut am fost obișnuit să aud cifre de trei-patru ori mai mari.

— In condițiile noastre, îmi răspunde tov. Moraru, nu e de loc puțin. Avem numai varietăți de Riesling iar vinurile noastre sînt destinate în general pentru export. Au calități excepționale pentru păstrare și învechire. In aceste condiții nu ne supărăm că avem cifric recolte mai mici. O să vă convingeți singur cînd vom vizita uzina noastră de vinificație.

Dincolo de linia ferată, pe coama domoală a dealului se înalță o clădire impunătoare. După linia sa arhitectonică ai crede că este vreo casă specială de odihnă. Și totuși de jos nu-i bănuiești adevăratele dimensiuni, monumentale.

Am vizitat-o pe îndelete. Subsolul are două compartimente. Unul destinat pentru păstrarea vinurilor pînă la zece ani, celălalt pentru „veteranele" care au depășit această... vîrstă. In total capacitatea depozitului pentru învechire este de 100 vagoane. Parterul este destinat vinurilor

LUCIAN CURSARU

(Continuare în pag. 2-a)

NOI OGOARE UNITE

LA VALEA LUI MIHAI

O știre simplă, ca multe altele, venită de la corespondentul ziarului nostru GH. BOBOC: „Intreaga comună Valea lui Mihai, regiunea Oradea, a pășit pe drumul belșugului — pe calea agriculturii socialist cooperatiste".

O știre simplă, dar care cuprinde în ea un mare adevăr, acela că pe zi ce trece tot mai multe familii de țărani muncitori părăsesc de bună voie vechiul sistem de lucrare al pămîntului și trec la munca în comun, pe tarlale unite în gospodăria colectivă sau întovărășirea agricolă, spre a obține recolte mai bogate, spre a-și făuri un trai tot mai îmbelșugat. Așa au făcut și toate cele 1.004 familii de țărani muncitori din Valea lui Mihai, care compun acum gospodăria colectivă „Drapelul Roșu" (înființată în 1952) și cele 4 întovărășiri agricole din această comună. Ca să ajungă aici, oamenii s-au interesat de felul cum se muncește în gospodăria colectivă și întovărășirea agricolă și de veniturile realizate de membrii acestora. Nu le-a fost greu, firește, să vadă că pe tarlale întinse, mașinile și tractoarele S.M.T. sînt folosite mai cu spor, că agrotehnica este aplicată din plin și că drept urmare, recoltele sînt tot mai bogate, iar traiul colectiviștilor și al întovărășiților depășește cu mult pe cel al țăranului muncitor cu gospodărie individuală tocmai fiindcă munca în comun este izvor de mari venituri. O singură comparație: în anul 1958 colectiviștii și întovărășiții din comuna Valea lui Mihai au obținut respectiv cîte 1.900 și 1.700 kg grîu la hectar, în timp ce țăranii individuali au obținut 1.200—1.300 kg de grîu la hectar.

Pe de altă parte, oamenii au văzut că în gospodăria colectivă, de pildă, este cu putință ca pe lîngă recoltele bogate să obțină venituri mari din creșterea animalelor și a păsărilor, din grădina de legume și zarzavat etc. și să creeze și să dezvolte averea obștească, garanție a unor mari venituri, a unui trai îmbelșugat.

Convingîndu-se așadar de superioritatea gospodăriei colective și întovărășirii agricole față de gospodăria individuală, ultimele familii de țărani muncitori din Valea lui Mihai s-au înscris de curînd în gospodăria colectivă și în cele patru întovărășiri agricole din comună, care cuprind 1.004 familii și 2.213 hectare teren agricol.

Au terminat pregătirile

Folosind cu mult spirit gospodăresc stocul de piese de schimb, organizînd bine munca, mecanizatorii de la gospodăria agricolă de stat „Dr. Bagdasar" din Averești, raionul Huși, au terminat pregătirea tractoarelor și restului de mașini și unelte agricole necesare campaniei de primăvară. Astfel, au fost reparate 16 tractoare K.D., 15 pluguri de tractor, 11 semănători de cereale, 5 cultivatoare, 12 grape mecanice, 2 desmiriștitoare și altele. Recondiționînd piese de schimb puțin uzate, mecanizatorii din G.A.S. Averești au reușit să realizeze și însemnate economii.

Ca întotdeauna, comuniștii și utemiștii au fost primii în întrecerea socialistă. S-au evidențiat candidații de partid Constantin Mardare, brigadierul Teodor Pivniceru, tractoristul Manu Viorel și mecanicul de întreținere Constantin Irimia.

JUJU SCHAFFER
corespondent

In ultima vreme, numeroși țărani întovărășiți din comuna Maglavit au făcut cereri de înscriere în gospodăria colectivă. Iată-l în fotografie pe întovărășitul Nicu Ion semnînd cererea de intrare în colectivă.

Pentru fondul central al statului

Se pot obține rezultate și mai bune

In anul 1958, planul de achiziții și contractări de animale prin O.R.A.C.A. Bacău a fost realizat în procent de 108 la sută.

Pentru a obține în 1959 succese și mai de seamă ca în anul trecut, conducerea O.R.A.C.A. a luat măsuri ca încheierea noilor contracte cu producătorii să înceapă din vreme. In acest scop, planul de contractări de animale a fost defalcat pe raione și comune. Cei 62 de achizitori au fost instruiți asupra modului cum trebuie să-și desfășoare munca la sate, spre a populariza în primul rînd pe scară largă, avantajele pe care statul le acordă celor care contractează animale.

In urma muncii desfășurate pe teren pînă acum, cu sprijinul organelor de stat, unii achizitori au și obținut aci o serie de frumoase succese. Astfel, O.R.A.C.A. Roman a și realizat planul anual la contractarea viței lor și mînzaților, și l-a îndeplinit la porci în procent de 55 la sută, iar la bovine în procent de aproape 40 la sută.

In această acțiune s-au evidențiat în mod deosebit achizitorii N. Botezatu și Valentin Lăcătușu care au explicat producătorilor avantajele prevăzute în H.C.M. nr. 61. Nu e mai puțin adevărat că în acest raion, majoritatea comitetelor executive ale sfaturilor populare comunale obișnuiesc să analizeze periodic și să sprijine activitatea achizitorilor oficiului pentru contractarea animalelor.

Convingîndu-se pe deplin de avantajele pe care le au contractînd animale prin O.R.A.C.A., numeroși producători din raionul Roman au încheiat contracte pentru mai multe animale decît anul trecut. De pildă, țăranul muncitor Vaiamanu N. C-tin din co-

I. ALEXANDRU

(Continuare în pag. a 2-a)

Pregătiri de primăvară în două gostaturi băcăoane

Dimineață de mijloc de februarie. Nu departe de sediul gospodăriei de stat Pufești, regiunea Bacău, pe o tarla arată din toamnă, lucrează un tractor U.T.O.S. trăgînd în urma lui o mașină pentru împrăștiat îngrășăminte chimice. Tractoristul Străuanu Valentin din brigada specială a gospodăriei lucrează cu atenție, astfel încît să folosească din plin fiecare oră bună de lucru.

— Pe aceste terenuri vom semăna în primăvară porumb, îmi spune agronomul șef al gospodăriei, tov. ing. Lesniuc Octavian. Acum, se distribuie îngrășăminte chimice, atît pe aceste tarlale cît și pe cele 410 hectare semănate cu grîu în toamnă.

— Dacă folosiți, de pe acum tractoarele la lucrări de cîmp înseamnă că pregătirea utilajului cu care veți lucra în primăvară a fost terminată, — i-am spus agronomului șef al gospodăriei.

— Firește, mi-a răspuns tov. ing. Lesniuc. Cele 19 tractoare cele 4 semănători de grîu, 3 de porumb, cultivatoarele, plugurile suspendate, remorcile, cositoarele mecanice etc. au fost reparate și recepționate la vreme.

M-am interesat și despre folosirea îngrășămintelor naturale pe terenurile gospodăriei. Și am aflat că în toamnă odată cu arăturile adînci, s-au încorporat în sol peste 1.000 de tone. In cursul iernii, au fost transportate pe terenurile ce sau preluat de la sfaturile populare și care vor fi însămînțate cu culturi de primăvară, încă 1.260 de tone gunoi de grajd.

In prezent, folosindu-se două remorci se transportă de la Adjud alte 500 de tone de gunoi de grajd, cu care se vor fertiliza terenurile ce vor fi însămînțate în primăvară.

M-am interesat și în privința asigurării semințelor de care va fi nevoie în curînd. Mazărea pentru 120 de hectare tocmai se condiționa la magaziile gospodăriei. De asemenea, sămînța de borceag. Este asigurată și sămînța de soia. In schimb, n-au sosit încă porumbul de sămînță pentru cele 460 de hectare, floarea-soarelui pentru 175 de hectare și sămînța de sfeclă de zahăr pentru 20 de hectare. De aceea este nevoie ca Trustul gostat Bacău să ia măsurile necesare în vederea rezolvării grabnice a acestei probleme importante.

★

Și la gospodăria de stat Rogoaza din regiunea Bacău, pregătirile pentru campania de primăvară sînt pe terminate. In gospodărie, s-a terminat repararea a 6 tractoare, a celor 9 pluguri de tractor, 4 semănători de cereale, 4 de porumb și 2 cultivatoare. N-au fost aduse însă nici pînă acum, cele 4 tractoare repartizate Centrului Mecanic Buzău spre a li se executa reparații capitale.

Conducerea gospodăriei a luat măsurile necesare pentru asigurarea gunoiului de grajd și îngrășămintelor pentru fertilizarea terenurilor pe care se vor executa însămînțări de primăvară. Pînă zilele trecute, au fost transportate la cîmp peste 720 de tone de gunoi de grajd. S-au primit și 15 tone de azotat de amoniu, ce va fi folosit la îngrășarea tarlalelor pe care se vor cultiva îndeosebi plante tehnice.

In schimb, asigurarea semințelor aci lasă mult de dorit. Astfel, pentru mazărea pentru cele 80 de hectare planificate, grîul de primăvară pentru 30 de hectare, floarea-soarelui, soia, etc., nu s-a primit pînă acum nici măcar repartiție din partea Trustului gostat Bacău.

Se impune deci ca în următoarele zile să fie rezolvată și această problemă, astfel ca și gospodăria de stat Rogoaza să fie temeinic pregătită pentru viitoarele munci agricole.

ALEX. RAICU

Au încheiat contracte pentru vînzarea plantelor tehnice

Anul trecut gospodăriile agricole colective „Progresul" și „Prietenia Romîno-Coreeană" din comuna Făcăeni, raionul Fetești, au vîndut statului în baza contractelor cantități însemnat de cereale și alte produse agricole, pentru care au primit sume mari de bani. De pildă, gospodăria „Prietenia Romîno-Coreeană" a încasat aproape 1.020.000 lei iar gospodăria colectivă „Progresul" peste 860.000 lei.

Cunoscînd avantajele mari ce le au de pe urma vînzării de produse agricole statului, gospodăriile colective amintite au încheiat pentru 1959 contracte pentru cantități de cereale și plante tehnice care întrec cu mult pe cele livrate anul trecut. Astfel, gospodăria colectivă „Progresul" a încheiat contracte pentru a livra statului toată cantitatea de sfeclă de zahăr ce o va obține de pe suprafața de 70 de ha, recolta de pe 70 de ha de orez, cea de pe 10 ha de coreandru și sorg, și cea de pe 10 ha de muștar. Gospodăria colectivă „Prietenia Romîno-Coreeană" a încheiat contracte pentru a livra recolta de pe 75 de ha ce le va cultiva cu sfeclă de zahăr, recolta de pe 70 de ha cultivate cu orez, precum și cea de pe cele 50 de ha ce le va cultiva cu bumbac.

CONSTANTIN FRINCU
corespondent

SCHIMBUL DOI

Afară era frig de crăpau pietrele, iar vîntul sufla tăios, rece peste Bărăgan. Colectivistul din Surdila Greci simțea aș naibii gerul care îl colorase în roșu aprins la fața, dar, ciudat, vorbea despre primăvară ca și cum aceasta ar fi stat să-i treacă pragul și l-ar fi găsit nepregătit, cu plugul în ocol și nu la cîmp acolo unde-i e rostul în zilele de după luarea zăpezii cînd pămîntul, zbicit de soare și de vînzoleala aerului, e numai bun de arat. Colectivistul vorbea despre primăvară, despre tractor, și nu știu de ce — despre un anume Costică Neamu care, după cîte-mi dau seama, nu se găsea printre cei cinci sau șase oameni aflați de față. Am înțeles mai apoi din ceea ce vorbea colectivistul că Neamu-i dus din sat, că el trebuie să vină la primăvară cu tractoarele în gospodărie și că — fiindcă pricepe bine — el o să vină — treburile o să meargă cum nu se poate mai bine.

Am plecat din Surdila Greci fără să mă interesez ce-i cu Neamu Constantin și de ce tocmai el o să aducă în gospodărie tractoarele. La vreo trei sau patru ore după aceea mă găseam într-unul din atelierele stațiunii de mașini și tractoare din comuna de centru a raionului Filimon Sîrbu. In atelier, doi tineri discutau în jurul unui tractor desfăcut... Din multe bucăți mai e făcut un tractor! Mașina în jurul căreia discutau tinerii era desfăcută în vreo sută. Oare or mai ști unde își are fiecare locul?

Și cum spuneam, tinerii discutau:

— Ăstuia numai tovarășul Neamu îi află meteahna.

— Neamu și iar Neamu. Dar ce-i Neamu ăsta al vostru, ghicitor, vrăjitor? Mă, eu sînt tractorist bătrîn și cunosc toate măruntaiele tractorului și vezi, nu-i pot da de rost. Spune, ce o să-i facă

INSEMNĂRI

Neamu? Neamu care a pipăit tractorul abia astă toamnă. „Tractoristul bătrîn" avea în jur de 25 de ani și era, după cum am aflat, șef de brigadă. De Neamu despre care auzisem vorbindu-se a doua oară, dar pe care încă nu-l văzusem, tot nu m-am interesat.

După o altă oră, în birourile stațiunii, am fost martor la o discuție:

— Invață destul de bine elevii noștrii. Eu unul sînt mulțumit de ei.

— Și eu, răspunde unul dintre cei de față, dar parcă n-ar strica să formăm niște grupe de învățătură. Pe cei mai slăbuți îi încredințăm lui Neamu.

Pentru a treia oară într-o singură zi auzeam de Neamu. Dorind să-l cunosc, m-am adresat unui inginer.

— Diseară în sala de lecții o să-l puteți vedea.

Seara, în sala nu prea încăpătoare a clubului, 47 de inși ascultau atenți explicația, după desene, a funcționării mișcării rectilinii în mișcare circulară. Ca număr de ani, Constantin Neamu e ultimul dintre elevi: are 40 de ani. Baboi Ion, mezinul cursului pentru școlarizarea elevilor tractoriști, are exact pe jumătate: 20. La învățătură însă, Neamu îl întrece pe Baboi. Il întrece și pe ceilalți. Neamu e fruntașul cursului și-n munca practică. Repară și conduce cel mai bine.

Pregătirea celor 47 de tractoriști va permite stațiunii să introducă schimbul doi. Așadar, la același număr de tractoare, nivelul mecanizării muncilor agricole aproape că se va dubla. Elevii tractoriști sînt membri ai celor 11 gospodării colective pe care le deservește stațiunea. Ei au fost recrutați nu de către stațiune ci de către colectiviști. Știind că vor merge să lucreze pe ogoarele lor, colectiviștii au trimis la curs pe cei mai buni dintre ei. Iar Neamu din Surdila Greci este cel mai vîrstnic dar și cel mai bun dintre cei mai buni. Neamu Constantin este comunist.

M. CALIANU

ÎNVĂȚĂTOR DESTOINIC

Invățătorii și profesorii din comuna Vaideeni, regiunea Pitești, se străduiesc ca școlarii să-și însușească temeinic cunoștințele de care vor avea nevoe mai tîrziu, în școlile superioare sau în munca de toate zilele. Iată-l în fotografie pe învățătorul Todeci Vartolomei făcînd controlul unei lucrări la limba romînă dată elevilor din clasa a 4-a elementară.

Se pot obține rezultate și mai bune

(Urmare din pag. 1)

muna Trifești, a și predat statului 2 boi contractați în greutate de 1.140 kg de calitatea I-a, pentru care a primit 7.398 lei, 2 kg de talpă și 7 fuse de piele, ca și un bon pentru a cumpăra prin comerțul de întîmpinare mărfuri în valoare de 740 de lei. In urma popularizării acestui exemplu, prin articole la gazeta de stradă, numărul contractelor din comuna respectivă s-a urcat simțitor.

Bune rezultate s-au obținut la contractarea animalelor și de către raioanele Piatra Neamț, Zeletin și Bacău. In raionul Adjud, munca de contractare s-a desfășurat slab în cursul lunii ianuarie. Ulterior însă ea s-a îmbunătățit în mare măsură.

Unele gospodării colective ca cele din Țibucani, Urecheni, Rădeni, Răcăciuni, Chetriș etc., pe lîngă faptul că au încheiat contracte pentru îngrășarea și vînzarea animalelor, au luat de la O.R.A.C.A. și vite pentru recondiționat.

In general, pe întreaga regiune, planul la mînzați a fost realizat pînă la 15 februarie 1959 în procent de peste 93 la sută, la viței 100 la sută, la porci 56 la sută, iar la bovine 35 la sută. Rezultate slabe s-au obținut la ovine, unde planul anual de contractare n-a fost realizat decît în procent de 6 la sută.

Din analiza muncii desfășurate pe teren de către lucrătorii O.R.A.C.A. se poate sublinia că în unele raioane ca Tg. Ocna, s-ar fi putut obține mai bune rezultate dacă munca de contractare se desfășura mai cu sîrg. Dar aci se pare că însuși tov. Sereș Alexandru, șeful oficiului raional, dă dovadă de comoditate și automulțumire, neîndrumînd și necontrolînd cu sîrguință această activitate. Este necesar ca în următoarele săptămîni, oficiul regional Bacău să ia măsuri concrete ca avantajele de care se bucură unitățile agricole cooperatiste și producătorii individuali care contractează animale cu statul — să fie într-adevăr popularizate pe scară largă. Se impune să se arate că unitățile cooperatiste prin contractarea de animale beneficiază de avantaje sporite față de producătorii individuali (fiecare gospodărie colectivă primește un spor de 10 la sută la orice vită contractată, iar întovărășirile un spor de 5 la sută). Unitățile cooperatiste beneficiază și de credite importante cu ajutorul cărora pot să construiască grajduri, să cumpere animale de rasă etc. La rîndul lor, producătorii individuali care încheie asemenea contracte beneficiază de reduceri la cota de carne, au dreptul să cumpere mărfuri din comerțul de întîmpinare, primesc prețuri ferme și stimulative. Cei care încheie contracte pot primi și credite prin Banca agricolă de stat, precum și premii în bani pentru vitele mari care depășesc 700 de kg.

Muncindu-se cu mai multă sîrguință pentru popularizarea acestor avantaje, este sigur că în comunele regiunii Bacău se vor putea obține rezultate cu mult mai bune decît cele pe care ni le-a comunicat O.R.A.C.A. regional, zilele trecute.

Activitate rodnică

In anii puterii populare în comuna Borăscu, raionul Strehaia, regiunea Craiova, a luat ființă o bibliotecă sătească.

Biblioteca este dotată cu un număr de 4.724 cărți literare, tehnice, politice, agricole, științifice etc. Zilnic, biblioteca este frecventată de zeci de cititori care împrumută diferite cărți. Bibliotecara Bală Marcela a reușit anul trecut să înregistreze în fișele bibliotecii un număr de 420 cititori, țărani muncitori individuali, colectiviști, utemiști și elevi. De asemenea, bibliotecara a mai reușit să facă un număr de 25 purtători ai insignei „Prieten al cărții" și să înființeze în comună un număr de 5 cercuri de citit. Cercurile agrozootehnice din comună primesc de asemenea cărți și materiale tot de la biblioteca sătească.

CRACIUN V.
corespondent

Noi cămine culturale

De curînd a avut loc inaugurarea a două noi cămine culturale în satele Băduleasa și Cioara, raionul Turnu Măgurele.

Construite prin contribuție voluntară cele 2 edificii constituie mîndria sătenilor care au muncit cu elan pentru ridicarea lor. Căminul cultural din comuna Băduleasa poartă denumirea „Al. Ion Cuza" și cel din satul Cioara „Unirea".

IOSIF BARB

La căminul cultural din Glina

Comuna Cățelu, situată în apropierea Capitalei, a cunoscut zilele trecute o mare animație. Deși nu era vreo sărbătoare, încă din vremea prînzului pe ulițele celor cinci sate aparținătoare comunei au început să se scurgă grupuri grupuri de țărani muncitori. Toți se îndreptau către căminul cultural din satul Glina. Fuseseră anunțați că aci va avea loc o conferință urmată de un program artistic. Curînd, sala căminului cultural a devenit neîncăpătoare. Pentru ca și cei care nu au avut loc în sală să poată auzi ce se discută înăuntru au fost instalate difuzoare în stradă. Ion Victor, președintele sfatului popular comunal, deschizînd adunarea, a dat cuvîntul tovarășului inginer Dinu Ștefan din Direcția Propagandă și Presă din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, care a vorbit țăranilor muncitori despre superioritatea agriculturii socialiste față de cea practicată individual, dînd ca exemplu gospodăriile colective fruntașe din țara noastră. De asemenea, vorbitorul a făcut o seamă de recomandări practice în ceea ce privește muncile ce trebuie efectuate în vederea bunei reușite a campaniei agricole de primăvară. Inscriindu-se la discuții, o serie de țărani muncitori au arătat că în comuna Cățelu există posibilități pentru dezvoltarea unităților agricole cooperatiste existente (4 întovărășiri și o cooperativă de producție cu rentă) precum și pentru înființarea de noi unități. Din cele arătate de vorbitori a reieșit că una din problemele de bază pentru buna organizare a întovărășirilor agricole din comună este aducerea în întovărășire a întregii suprafețe de teren. Incă din adunare, unii țărani muncitori hotărîndu-se să se treacă cu tot pămîntul în întovărășire au depus cereri. O astfel de cerere a făcut țăranul muncitor Petre Mișu, iar comunistul Mihail Costache, găsind că este timpul ca în satul Bobești să ia ființă o gospodărie colectivă a depus cererea de intrare în gospodărie, îndemnînd și pe ceilalți țărani muncitori din sat să-i urmeze exemplul.

După discuții, a urmat un frumos program artistic dat de un ansamblu bucureștean, la care și-a dat concursul renumiții artiști Nicu Stănescu, Maria Lătărețu și Ileana Constantinescu.

Asemenea manifestări culturale, fiind mult folositoare țăranilor muncitori, socotim că ar fi bine să aibă loc cît mai des și în cît mai multe comune.

P.V.

Ansamblul de estradă prezintă spectacole în comunele raionului

Artiștii amatori ai casei de cultură din Zimnicea, regiunea București, au prezentat, de curînd, în sala căminului cultural din comuna Smîrdioasa, raionul Zimnicea, regiunea București, în fața a peste 500 de țărani muncitori un concert de muzică populară și ușoară.

Orchestra „Ciocîrlia" a casei de cultură sub conducerea maiestrului Dobrin Stan — a executat melodii ca: Ciocîrlia, Sîrba ca la noi, Brîul și multe doine — fiind îndelung aplaudată.

Soliștii vocali au lăsat de asemenea impresii frumoase în special tînărul solist — Coman Florică. S-au remarcat și tinerele soliste ale casei de cultură Neda Alexandrina și Nistor Tudorina — care au cîntat pentru țăranii muncitori întovărășiți o seamă de cîntece populare.

Ansamblul de estradă a prezentat de asemenea spectacolul în satul colectiviștilor din Conțești.

IONEL T. TRIFU
corespondent

Intre vorbă și faptă

Muncitorii secției Polana a gospodăriei agricole de stat Drăgănești-Olt s-au adunat la ședință. Inginerul agronom Ghiță Gheorghe le vorbește:

— De astăzi secția nu mai e secție... E gospodărie, iar eu îi sînt și vă sînt director. Mă cunoașteți, cred: îmi place hărnicia, inițiativa creatoare priceperea în muncă și cinstea. Mai ales cinstea. Cine ia din avutul gospodăriei un pai dă de dracul cu mine. Cine calcă legea cu o iotă — proaspătul director privea spre contabili — o pate. Da, o pate. Și o pate chiar dacă gospodăria nu-i mai deloc păgubită. Deci, deviza mea: cinste, cinste și iarăși cinste.

Muncitorii, funcționarii, tehnicienii mai văzuseră și auziseră inși care, după cum vorbeau, păreau să fie chiar cinstea în persoană. Dar, una le erau cuvintele și alta faptele. Ghiță Gheorghe părea să fie dintre aceștia. Prea-i tot da cu cinstea fără temei. N-a trecut nici măcar o săptămînă și salariații gospodăriei au început să creadă că s-au înșelat. Directorul era activ, priceput și, îndeosebi, foarte cinstit. Văzîndu-l pus pe lucruri mari, oamenii l-au urmat cu dragoste, cu încredere, cu entuziasm. Lucrurile au mers în felul acesta pînă într-o zi. E vorba de ziua cînd directorul și-a cumpărat lîngă București un loc de casă. Locul avea vie. Via avea struguri. Strugurii trebuiau făcuți vin. Deci să recapitulăm: directorul avea loc, avea vie, avea struguri, dar... ăsta nu v-am spus — n-avea butoi. Gospodăria de stat avea un butoi de vreo 500 de litri. Butoiul era bun că nu curgea. Foarte bun, că nu era trecut în inventar. Directorul avea unde să pună vinul său. Gospodăria n-avea unde să-l pună pe al ei.

După ce a rezolvat problema cu vinul, directorul s-a gîndit că nu i-ar strica o trăsură. Dar una bună ca pentru un director. A umblat în dreapta, în stînga, pe la Drăgănești-Olt, centrul de raion, pe la Roșiori de Vede, în raionul vecin... Pînă la urmă Ghiță a găsit pe plac trăsura unui anume Toca Pavel din Roșiori. Cînd a vrut s-o cumpere a băgat de seamă că în plan nu-i prevăzută o asemenea investiție.

— E drept nu-i prevăzut în plan să cumpărăm trăsura — i-a spus contabilul șef Arvunescu Dumitru — dar putem cumpăra două osii, patru roți, patru arcuri, o oiște, două felinare, un coș de trăsură. Adică, cum vezi, cumpărăm căruța din bucăți și întocmim acte că am asamblat-o în atelierele noastre.

Lucrurile s-au petrecut întocmai cum a spus contabilul. După aceste încălcări ale legii, au urmat altele. Gospodăria avea 145 de ha. cultivate cu trifoi și lucernă. Directorul s-a gîndit că sistemul de a recolta lucerna și trifoiul angajînd oameni cu plată este greoi, cere multă bătaie de cap. Lucerna și trifoiul au fost cosite în parte de către oameni din Poiana Gostavăț, Crijeni. Peste 100.000 de kg de nutreț, necesar animalelor gospodăriei, au fost date cosașilor.

Gurile rele din gospodărie zic că directorul n-ar fi dat nutrețul să fie recoltat în parte dacă nu l-ar fi sfătuit nevastă-sa. Valeria Ghiță nu s-a amestecat în treburile gospodăriei ca nevastă a directorului ci ca funcționară. Ca funcționară cu greutate. Dînsa este — mă scuzați, era — planificatorul economist al gospodăriei de stat Polana. In postul ăsta a fost numită de către Trustul regional Pitești la propunerea foarte călduroasă a soțului ei.

In sfîrșit, Gheorghe Ghiță a mai cheltuit din fondul de producție 8.442 de lei pentru a cumpăra o stație de radioamplificare. De stație era nevoie, mai ales, pentru a se populariza succesele gospodăriei — cam puține ca să poată fi văzute singure de către muncitori — și meritele directorului. Atunci cînd nu era folosită ca să-l ridice în slăvi pe director, stația era bună și pentru ridicarea nivelului cultural al muncitorilor.

Printre muncitori s-au găsit unii care, în loc să-i mulțumească directorului pentru stație, au anunțat Departamentul Gostat despre cele ce se întîmplă în gospodărie. Oameni nerecunoscători, ce vreți! Organele de control ale departamentului au găsit juste sezisările oamenilor muncii și au luat măsurile cuvenite. Directorul nu mai e director, șeful contabil nu mai e șef contabil. Valerica Ghiță, soția directorului, nu mai e planificator economist, iar gospodăria Poiana nu mai e moșia lui Ghiță ci o adevărată unitate agricolă de stat.

VASILE BRAILOIU

AU SOSIT „NOUTĂȚILE"

La Librăria Noastră din comuna Periș, raionul Snagov, vin zilnic și numeroși școlari. Ei găsesc aci, în afara rechizitelor de care au nevoie, și cele mai noi cărți literare.

Iată în fotografie un grup de elevi ai școlii medii, bucurîndu-se că au fost aduse și „noutățile" cerute de ei cu cîteva zile înainte.

O experiență valoroasă în sporirea producției de lînă fină

Pînă prin anul 1953 la G.A.S. Carei, regiunea Baia-Mare, se obțineau în medie cîte 3,5-4 kg. lînă de fiecare oaie. Pe atunci aceasta era socotită o producție de lînă destul de mare. In gospodărie se creșteau numai oi din rasa merinos transilvănean. Oile din această rasă erau rezistente, însă aveau o lungime a șuviței de lînă de numai 4-6 cm, iar pe o parte a suprafeței corpului, — pe abdomen, cap și membre — nu aveau lînă aproape deloc. Greutatea oilor adulte era de numai 30-35 kg.

Din aceste cauze se obținea o producție de lînă destul de scăzută.

Conducerea gospodăriei cu sprijinul specialiștilor de la Institutul de Cercetări Zootehnice a făcut o analiză serioasă a posibilităților de sporire a producției de lînă. Mai întîi au fost mult îmbunătățite condițiile de hrănire și îngrijire a oilor. Pentru hrana oilor au fost pregătite cantități însemnate de furaje de bună calitate, bogate în albumină și în primul rînd fîn de trifoi. Pe această bază s-a putut trece la organizarea selecției după producția de lînă dată de fiecare oaie. In selecția oilor s-a avut în vedere și lungimea șuvițelor de lînă, întinderea lor pe tot corpul, randamentul la spălare al lînii etc.

O importanță deosebită pentru îmbunătățirea efectivului de oi a avut-o folosirea berbecilor din rasa merinos de Stavropol, importați din U.R.S.S. Berbecii din această rasă aveau în medie 13,40 kg lînă la tundere, o lungime a șuviței de 7,5-9,5 cm. iar lîna avea o bună întindere pe abdomen, cap și membre. Greutatea medie a berbecilor era de 72-93 kg. Pentru ca acești berbeci să poată fi folosiți la maximum s-a aplicat metoda însămînțărilor artificiale.

Important este faptul că berbecii din rasa merinos de Stavropol au transmis la urmași calitățile lor prețioase.

In anul 1954 s-a organizat examinarea și clasarea individuală a oilor din rasa merinos transilvănean formîndu-se o turmă de selecție care cuprindea cele mai bune oi din cele existente în gospodărie. In decursul anilor au fost treptat eliminate oile necorespunzătoare, iar în locul lor au fost introduse mioare bine selecționate din care cea mai mare parte proveneau din încrucișarea de infuzie făcută cu ajutorul berbecilor merinos de Stavropol. In felul acesta efectivul de oi din turma de selecție a crescut de la 460 capete cît era în anii 1954-1955, la 1.103 capete în 1957.

O atenție deosebită s-a dat creșterii tineretului. De pildă, înțărcarea miellor s-a făcut numai la greutatea minimă de 23-24 kg, greutate care s-a obținut la vîrsta de aproape 4 luni. Incă de la fătare mieii au fost cîntăriți, imatriculați și înregistrați, iar apoi s-a făcut cîntărirea lor periodică. La oile mame s-a făcut nu numai controlul producției de lînă ci și controlul individual al producției de lapte. Pentru a cunoaște amănunțit calitățile lînii potrivit cerințelor industriei textile, au fost făcute mii de determinări privind lungimea, finețea, rezistența și extensibilitatea firelor de lînă, comparativ la metiși și la oile din rasa merinos transilvănean. Aceasta a dat putința să se facă o bună potrivire a perechilor în vederea îmbunătățirii calitative a turmelor de oi. In acest scop cele mai bune oi au fost împerechiate cu cei mai buni berbeci. Este deosebit de important faptul că și berbecii metiși folosiți au avut o producție de lînă foarte bună, adică între 12-13 kg. la tundere. Aplicarea acestor metode a dus de la un an la altul la rezultate tot mai bune. In anul 1958 s-au obținut în medie 8,05 kg de lînă pe cap de oaie pe întreaga gospodărie. Randamentul la spălare al lînii a crescut de la 37% în anul 1950, la 42% în 1958.

In felul acesta gospodăria de stat din Carei a devenit fruntașă pe țară în ceea ce privește producția de lînă fină. Pe lîngă îmbunătățirea cantitativă a producției de lînă s-a realizat și o serioasă îmbunătățire calitativă. De pildă, lungimea șuviței de lînă a crescut la oile mame de la 5,43 cm. cît era în 1955, la 7,12 cm. în 1958, iar la mioare, în aceeași perioadă, a crescut de la 6,53 cm. la 10,36 cm. Acum la majoritatea oilor existente în gospodărie lîna îmbracă foarte bine corpul.

Iată cîteva date care arată îmbunătățirea calitativă a efectivului de oi în ultimii ani. Față de 1954, în anul 1958 numărul de oi încadrate în clasa elită a crescut de la 3,20% la 57,30%.

Trebuie subliniat faptul că gospodăria de stat din Carei a dat o puternică contribuție la îmbunătățirea efectivului de oi din alte gospodării din țară. O serie de gospodării de stat, gospodării colective, și sfaturi populare au primit berbeci de mare valoare, care sînt folosiți în acțiunea de sporire a producției de lînă fină. Intre anii 1954-1958 gospodăria a livrat în total peste 2.500 capete ovine, din care 1.182 capete berbeci.

Metodele folosite la Carei pentru sporirea producției de lînă fină merită să fie cunoscute și aplicate de cît mai multe gospodării de stat și colective. In acest scop, în anul trecut Departamentul Gostat din Ministerul Agriculturii și Silviculturii a organizat la Carei un prețios schimb de experiență privind creșterea oilor cu lînă fină și semifină. La acest schimb de experiență au participat numeroși tehnicieni din cadrul trusturilor regionale gostat, brigadieri și ciobani fruntași în creșterea oilor. Ei s-au angajat să muncească cu însuflețire pentru a îndeplini sarcinile trasate de Plenara din noiembrie 1958 a C.C. al P.M.R., pentru asigurarea necesarului de lînă din producție internă. In realizarea acestei sarcini de mare însemnătate economică pentru țara noastră, muncitorii și tehnicienii gospodăriei de stat Carei sînt hotărîți să dea o contribuție însemnată atît prin mărirea producției de lînă, cît și prin reducerea continuă a prețului de cost.

C. BEREȘTEANU

O ZI LA TIROL

(Urmare din pag. 1)

noi. Poate înmagazina 45 de vagoane. Aici se mai află o seamă de instalații anexe: camera de aburire și spălat butoaie, spălătoria de sticle, cazanul de înaltă presiune, grupul pentru condiționarea aerului în sala de fermentare ș.a. Etajul întîi îl vizităm la lumina lămpii de carbid a pivnicerului Nagy Iosif. In imensitatea acestor săli aflate în beznă, privit de la distanță, Nagy pare un licurici ceva mai răsărit. Trecem pe rînd prin sala de fermentare cu o capacitate de 40 vagoane, prin încăperile pentru laborator, dormitor, cantină. Fiindcă uriașul lift al uzinei nu a fost încă instalat, urcăm pe scări la etajul al doilea. Acesta corespunde — spre surpriza noastră — primei terase a dealului. Linia de decovil leagă sala cu via. Mi se mai arată alte cîteva instalații care întregesc peisajul acestei moderne uzine a vinului, admirabilă lucrare de arhitectură.

Dacă ar fi terminată instalația de apă, lucrătorii de aici ar fi pe deplin mulțumiți.

Omul și farmecul natural al vinului

Degustările își au farmecul lor. Ele favorizează vorbele de duh, alimentează focul încrucișat al glumelor, construiesc o plăcută familiaritate în care spiritul se trezește chiar în momentul în care voința dă semne de moleșală.

In general, la degustări unii exagerîndu-și priceperea periclitează buna dispoziție, scepticii contestă din principiu totul dar nu refuză operația, iar începătorii căutînd grabnic inițierea sînt predispuși să laude totul.

In peisajul pitoresc al budanelor de 5.000 de litri, încerci convingerea că paradisul nu mai e de loc imaginar. Iar cînd din pahar îți zîmbește licoarea aurie a Riesling-ului italian, a Muscatului Ottonel, a Feteascăi sau Pinot-ului gris, înțelegi că în acest farmec natural al vinului este și o părticică de muncă și încordare omenească. Asociați aici sudoarea sutelor de muncitori care au dezgropat via, au făcut tăierile, au stropit-o de cîte 7-8 ori, apoi au trudit aplecați, ghemuiți culegînd ciorchinii grei de culoarea chihlimbarului. Iar cînd presele de mînă au pornit să scrîșnească (aici se prepară numai vinuri de o înaltă calitate) și atunci a curs sudoarea omului. Procesul de vinificare oglindește cum nu se poate mai bine faptul că vinul are o expresie voltă, pe care i-o dă tot omul. De aceea primul pahar l-am ridicat pentru cei știuți și neștiuți care au contribuit la nașterea lui, pentru Nagy Iosif pivnicerul licurici, pentru brigadierul Novacescu Constantin, pentru toți.

— Ce ziceți de vinul nostru?

Intrebarea aceasta e atît de firească încît nici nu știu ce să răspund. Cîteva dintre cele 11 varietăți obținute în toamnă sînt încă de pe acum încîntătoare. Remarc, Riesling-ul italian, Cabernet-ul, Muscatul Ottonel, Feteasca. Fiecare merită o medalie (nu spun de care pentru a nu fi acuzat că vreau să influențez viitoarea comisie a Concursului republican de vinuri). Tov, Moraru încîntat de răspuns e aproape convins că sînt inginer oenolog. (Bineînțeles că protestez deși fără vehemență). Stabilim însă un punct de vedere comun: Război necruțător tuturor hibrizilor. Vinul cel „de viață lungă" să fie păstrat și gospodărit cu mai multă atenție. Numai astfel îl vom putea întîlni în toată splendoarea lui și în sticlele pompos etichetate ale M.A.T.-ului!

Și fiindcă nici unul dintre noi n-a fost în măsură să răspundă cînd se va realiza aceasta, am trecut la alt subiect.

Argumente în sprijinul reprofilării unei gospodării

Gospodăriei de stat Tirol îi sînt rezervate în viitorii ani o seamă de transformări. Se vor planta încă 200 ha de vie, 200 ha de pomi fructiferi, sectorul zootehnic se va mări cu 5.000 de păsări, 2.000 de oi (pînă acum nu au avut), cu încă 400 familii de albine. Muncitorii vor beneficia de condiții mai bune de muncă și de trai. Este în proiect construirea unui grup social, se vor da în folosință 10 locuințe individuale și multe altele. Dar fiindcă am început să vorbim despre acest atît de apropiat viitor, aș vrea să cuvîntez — cu riscul de a supăra pe unii tovarăși de la trustul Gostat Timișoara, poate și din alte părți — în sprijinul unei dorințe pe care am auzit-o aici și care mi se pare a fi dreaptă.

Oamenii cu care am stat de vorbă în gospodărie mi-au spus deschis: „Nădejdea grîului nu-i la Tirol. Nu putem să ne comparăm, să ne întrecem în această privință cu Jimbolia, Grabați, etc. Realizăm în medie doar cîteva sute de kg grîu la ha și ne doare inima că aceste importante suprafețe destinate culturii mari nu sînt folosite pentru plantarea viței de vie și livezilor.

— Grîul și porumbul nu merg la noi, mi-a întărit altcineva. Prindem o recoltă bună o dată la zece ani. Și atunci, dacă așa stau lucrurile, cum vom putea să devenim excedentari?

— In mod normal, sintetizează tov. Moraru, ar trebui să avem un profil viticol-pomicol-zootehnic. Nu trebuie să se uite că sîntem cea mai apropiată gospodărie de stat de Reșița. Putem crește aici foarte bine oi (îngrașă astfel și terenul), păsări. Stupii au de asemenea condiții foarte prielnice. Cu podzolul nostru schelet spălat pînă la rocă nu putem deveni mari producători de cereale.

Acestea sînt părerile pe care le-am auzit și pe care le reproduc pentru a fi judecate și cîntărite.

La întoarcere, pe cînd așteptam trenul, am intrat în vorbă cu un bătrîn colectivist din Tirol. (Satul este colectivizat încă de la sfîrșitul lunii decembrie). Ne adăpostisem sub o streașină. Pornise din senin o ploaie iute și rece. Mi-am întipărit în minte din această sumară discuție un fapt: din toamnă colectiviștii au pornit să facă desfundări în terenul slab productiv pentru a planta pe el vie. Cît mai multă vie — așa gîndesc colectiviștii din Tirol, care sînt după cît se vede oameni practici și înțelepți.

— Va curge gîrlă vinul cel bun aici la noi, îmi spune noul meu prieten.

Am reținut cuvintele lui și știu că ele se vor îndeplini. Peste cîțiva ani vor pleca din Tirol nu zeci ci sute de vagoane de vin tare, auriu sau roșu ca sîngele, elixir aromat și licoros, care va duce pînă departe faima binemeritată a podgoriilor sale.

DUPĂ 10 ANI LA SÎNTANA

Așa a fost începutul

Reforma agrară din 1945 le-a adus țăranilor muncitori din Sîntana pămîntul mult rîvnit. Pămînt bun de cîmpie negru și mănos. Odată cu această înfăptuire, au crezut toți că vor scoate sărăcia din casă. Cu tot ajutorul dat de către stat și cu toată strădania lor, ei n-au reușit să smulgă însă pămîntului atît cît le-ar fi trebuit. Lipsa vitelor, a uneltelor agricole și munca de unul singur pe parcele mici făceau ca rodul să fie mult sub posibilități.

Iată însă, că partidul — prin istorica Rezoluție din 3—5 martie 1949 — le-a arătat și de data aceasta calea spre un trai mai îmbelșugat. După studierea de către comuniștii din organizația noastră de bază a acestui important document, s-a născut ideea formării unei gospodării colective. In jurul acestui nucleu am atras și pe alți țărani muncitori fără de partid. Indoiala, teama de a apuca pe un drum nou și necunoscut îi frămînta pe mulți dintre noi. Aceste stări sufletești s-au reflectat și în nehotărîrea țăranilor muncitori Pantea Dumitru și Dondea Pavel care au plecat de la ședința de definitivare a înscrierilor ca apoi să se reîntoarcă din drum și să intre alături de noi. Dondea Pavel a reintrat în ședință adresîndu-ni-se cu următoarele cuvinte: „Mă înscriu, dar dacă nu voi avea ce mînca cu familia mea să știți că vă blestem!" (Chiar din primul an de muncă, acest colectivist și ca el și ceilalți, nu numai că au avut ce mînca dar au făcut și rezerve pentru construirea de case noi). După o muncă perseverentă de lămurire ce a durat cîteva luni, cu toată împotrivirea chiaburilor și a uneltelor lor, dușmanii de totdeauna ai țărănimii muncitoare, care lansau sumedenii de zvonuri mincinoase cu scopul de a abate de la drumul bun pe țăranii săraci și mijlocași, gospodăria colectivă a luat totuși ființă. La început, au intrat numai 35 de familii, care au adus în gospodărie 169 ha, 6 cai de muncă, 5 pluguri, 3 căruțe și cîteva grape.

După constituirea gospodăriei, dușmanul înrăit și-a continuat cu și mai mult venin uneltirile împotriva tinerei noastre gospodării. Pe țăranul muncitor Ghergan Iova, de pildă, unealta chiaburilor Trănculescu Petru, fost plutonier, l-a îndemnat să vîndă boii.

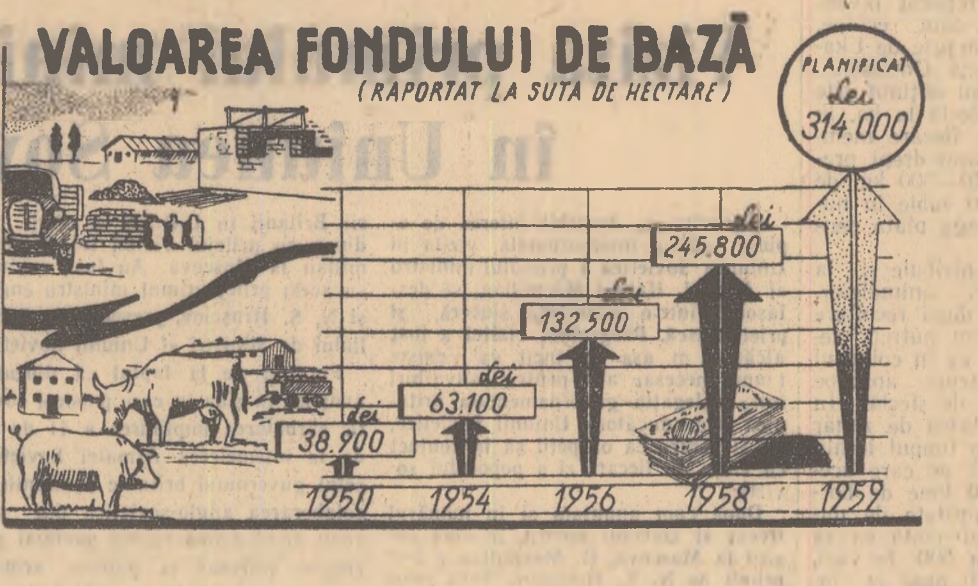
Chiaburii au încercat apoi să facă dezbinări între membrii gospodăriei. Astfel, au căutat să bage zîzanie între colectiviștii de origină germană, îndemnîndu-i să refuze munca în aceeași brigadă sau echipă cu romînii sau ungurii. Comuniștii au luptat zi de zi împotriva acestor mîrșave uneltiri.

Desigur, la început, lucrurile n-au mers ca pe roate. Drumul pe care am pornit ne-a scos în cale multe greutăți neașteptate. Dîrzenia comuniștilor s-a arătat și în această privință la înălțime. Sprijinindu-se pe oamenii cinstiți, pe hărnicia și dorința lor de mai bine, am putut înlătura toate obstacolele, ducînd gospodăria din an în an spre o continuă și multilaterală dezvoltare. Și odată cu aceasta, a crescut nivelul de trai al membrilor ei.

Astăzi, după aproape 10 ani de existență, gospodăria noastră colectivă unește laolaltă pe toți țăranii muncitori cu gospodării mici și mijlocii din comună.

Producțiile mari obținute an de an, ca urmare a muncii în comun pe tarlale mari și cu mijloace mecanizate și după toate regulile științei au făcut ca veniturile colectiviștilor să crească mereu și odată cu acestea nivelul lor de trai. Astfel, mergînd pe calea arătată de partid în Rezoluția din 3—5 martie 1949, gospodăria colectivă din Sîntana se numără acum printre gospodăriile colective milionare din țara noastră, spre fericirea colectivștilor.

DUMITRU BÎTEA
secretarul organizației de bază P.M.R.

PRIMA NOASTRĂ GRIJĂ

DEZVOLTAREA MULTILATERALĂ A GOSPODĂRIEI

GOINA GHEORGHE
președintele gospodăriei

Calea pe care pornisem încă din 1949 era nouă, nebătătorită și ne părea greu de străbătut.

Vizita ce am făcut-o însă, în mai multe colhozuri din Uniunea Sovietică mi-a dat prilejul să învăț multe lucruri de mare importanță pentru reușita muncii noastre. In afară de formele de organizare a muncii în marea gospodărie, de conducere a treburilor obștești etc., am mai aflat că numai dezvoltînd mai multe ramuri de producție, gospodăria se întărește putînd să asigure membrilor ei un belșug mai mare. Cele văzute în marea țară a socialismului mi-au fost de un real folos în conducerea treburilor gospodăriei noastre colective.

La început nu aveam animale de producție în gospodărie. (Urmările războiului se resimțeau încă serios în ceea ce privește efectivul de animale). Așa, la început, singura noastră preocupare a fost cultura cerealelor. In anii următori am căutat să punem în practică cele văzute în colhozurile din Uniunea Sovietică. Astfel, în anul 1951, s-au cultivat în gospodărie, pe lîngă cereale, și culturi tehnice ca: sfecla de zahăr și floarea-soarelui. De asemenea, am cumpărat și animale de producție. La sfîrșitul anului 1951, aveam 15 vaci de lapte, 9 scroafe fătătoare, 74 oi (mame și tineret) și 285 păsări. Bineînțeles că unii dintre colectiviști nu vedeau cu ochi buni creșterea animalelor: Ei spuneau bunăoară că acestea o să consume multe produse și n-o să avem ce împărți la zilele-muncă. Cu timpul s-au convins însă că lucrurile nu stau așa. Din creșterea animalelor gospodăria noastră a încasat, pe măsură ce numărul acestora creștea, însemnate sume de bani. In anul 1957, de exemplu, numărul vacilor de lapte a ajuns la 55 capete, cel al scroafelor fătătoare la 53 capete, al oilor la 1.197 capete, iar al păsărilor mat-că la 594 bucăți. Veniturile bănești realizate din vînzarea produselor animale în acel an au fost de 718.082 lei. Cu toate că în anul 1957 am avut peste 1500 animale mari și mici și că pe bază de contract am livrat statului 31 de vagoane de grîu și porumb, la ziua-muncă s-a dat cîte 12,689 kg cereale. Totodată am realizat și venituri mari bănești, dînd cîte 9,40 lei la o zi-muncă.

Aceste rezultate cît și recomandările consfătuirii de la Constanța ne-au făcut să dezvoltăm în anul trecut și mai mult creșterea animalelor. La sfîrșitul lui 1958, numărul taurinelor a fost de 156 capete, din care vaci cu lapte 79. Cel al porcinelor s-a ridicat la 832, din care scroafe fătătoare 65, iar al ovinelor la 1.549 capete. Sporirea numărului de scroafe ne-a dat posibilitatea ca din purceii fătați să îngrășăm, în anul trecut, 600 porci.

Pentru anul în curs am prevăzut, de asemenea, creșterea simțitoare a efectivelor de animale. La sfîrșitul anului, vom avea 100 vaci de lapte, 100 scroafe fătătoare, 2.000 capete ovine și 700 păsări. La îngrășat, vom pune cel puțin 800 de porci. Din vînzarea produselor obținute din creșterea animalelor vom încasa, în acest an, 1.400.000 lei.

Cunoscînd că dezvoltarea sectorului zootehnic nu se poate face fără să asigurăm animalelor adăposturi corespunzătoare, noi am dat o deosebită atenție construirii de grajduri, maternități, îngrășătorii, saivane, cotețe de păsări, silozuri, etc. Astfel, de la înființarea gospodăriei și pînă acum s-au construit 3 grajduri a cîte 100 capete, o îngrășătorie pentru 1.200 porci, o maternitate pentru 100 scroafe, un saivan pentru 1.200 ovine, 2 puiernițe a 500 capete, 3 silozuri, din care unul turn, în capacitate totală de 70 de vagoane precum și alte construcții ca: magazii, pătule, umbrare etc.

Pe lîngă cultivarea unor suprafețe mari cu trifoi, lucernă și alte furaje, în anul trecut, suprafața cultivată cu porumb a crescut. Astfel, s-au asigurat, 4,5 tone de siloz, pentru fiecare animal mare.

Paralel cu dezvoltarea creșterii animalelor, gospodăria noastră cultivă și o seamă de plante tehnice, ca: sfeclă de zahăr, floarea-soarelui, tutun și mac. Cultivăm, de asemenea, viță de vie, pomi roditori și culturi legumicole. Aceste culturi ne-au adus și venituri bănești în sumă de 1.103.045 lei. In acest an, vom mări suprafața cultivată cu sfeclă de zahăr, de la 120 ha la 180 ha.

Nici ramurile anexe nu sînt neglijate în gospodăria noastră. Avem ateliere de tîmplărie, rotărie, fierărie, atelier mecanic, și un gater. Cu ajutorul acestora, nu numai că satisfacem din plin nevoile gospodăriei dar dăm un mare ajutor și membrilor să-și construiască locuințe și alte clădiri.

Prin dezvoltarea multilaterală a gospodăriei noastre noi asigurăm o îmbinare armonioasă a intereselor colectiviștilor cu cele ale statului. Dacă în 1952 am vîndut statului numai 129.545 kg de grîu și porumb, 1.143 litri lapte de vacă și 1.866 kg carne (în acel an s-au dat 7,153 kg cereale și 2,70 lei la o zi-muncă), în 1957 am dat statului, pe bază de contract, 310.000 kg grîu și porumb, 59.772 litri lapte de vacă, 23.202 kg carne și 2.492 kg lînă. (La ziua-muncă s-a dat în 1957 peste 12,5 kg cereale și 9,40 lei). In anul următor cantitatea de grîu și porumb vîndută statului a ajuns la 459.700 kg, laptele de vacă la 117.468 litri, carnea la 89.616 kg. S-au vîndut de asemenea, peste 2.700 kg. lînă și 500 kg brînză de oaie. In acest an, am contractat pînă acum peste 465.000 kg cereale, 100.000 litri lapte de vacă, 110.000 kg carne, 3.000 kg lînă și 1.000 kg brînză de oaie. Din vînzarea acestor produse și din culturile tehnice vom realiza un venit bănesc de peste 5.700.000 lei, ceea ce ne va permite să dăm la ziua-muncă cîte 18 lei. Deja am și dat primul avans în sumă de 7 lei la o zi-muncă.

Cînd era mai cîștigat: ATUNCI sau ACUM?

Inainte de a intra în gospodăria colectivă, Francisc Makert făcea parte din categoria mijlocașilor. Poseda 5 ha de teren arabil, doi cai, o căruță, o mașină de semănat cereale, un plug, o prășitoare și alte unelte agricole. Mai avea o vacă, porci și păsări. La munca cîmpului, Makert era întotdeauna în frunte. Lucrările le executa la timp și cu multă tragere de inimă. Ca urmare, producțiile medii obținute de el erau printre cele mai bune din comună. După ce a intrat în întovărășire, datorită arăturilor adînci făcute cu mașinile și a tuturor condițiilor create de munca pe tarlale mari, recoltele realizate au fost și mai bune.

In anul premergător intrării lui în gospodăria colectivă, de exemplu, a scos de pe 2,2 ha. o recoltă medie de 1.600 kg grîu la ha; de pe 1,50 ha a scos 2.200 kg porumb boabe la ha., și de pe 0,60 ha 21.600 kg sfeclă de zahăr la ha. La tutun, de pe 0,25 ha a scos 1.120 kg la ha. Mai slabă a fost recolta de orz de primavară (1.100 kg la ha pe 0,25 ha). Acel an a fost unul din anii buni. Din vînzarea producției de sfeclă de zahăr și tutun, Makert a încasat 4.540 lei. (Producția de lapte, păsările și cei doi porci pe care i-a îngrășat s-au consumat de familie).

Din cele de mai sus, reiese că Makert Francisc a realizat atunci recolte bune și un venit bănesc frumușel.

Cu toate acestea, după ce a plătit uiumul la batoză, muncile S.M.T., impozitul către stat și a reținut cantitățile necesare de semințe, i-au rămas următoarele produse și bani: grîu 2.676 kg, porumb boabe 3.050 kg., orz 255 kg. și 2.040 lei. Cantitatea de porumb și orz abia i-a ajuns pentru întreținerea cailor și îngrășarea a doi porci. Produse de la un an la altul, nu-i rămîneau niciodată.

Cu totul altfel stau lucrurile de cînd a intrat în gospodăria colectivă. Muncind cu sîrg și dragoste, el a realizat împreună cu soția și copilul său în fiecare an între 592 și 776 zile-muncă. Media pe ultimii trei ani a produselor primite pentru munca depusă în gospodăria colectivă este de 2.891 kg grîu, 4.240 kg porumb boabe, 651 kg orz, 137 kg floarea-soarelui, 96 kg zahăr, 21 kg brînză. Furaje și paie a primit în cantități suficiente pentru hrănirea vacii și a junincei pe care le are, precum și 4.378 lei.

Vrednicul țăran mijlocaș de altădată, care datorită eforturilor realiza înainte o recoltă destul de bună este acum mai mulțumit ca oricînd. Munca în gospodăria colectivă i-a adus venituri mult mai mari cu eforturi mai mici.

Cu ei se mîndresc

GOINA GHEORGHE
președinte

BRINDA FLOARE
mulgătoare

GLIGOR TEODOR I
brigadier

In cîteva RÎNDURI

● Ca urmare a efectuării lucrărilor de bază ale solului cu tractoarele, a folosirii unor semințe mai productive și a aplicării regulilor agrotehnice la timp și bine, producția medie la ha. în anul 1958 a crescut cu 416 kg. la grîu și 1.223 kg. la porumb, față de producția medie a anului 1948.

● Colectiviștii din Sîntana și-au propus în acest an să obțină producții record de 10.000 kg. porumb boabe, 60.000 kg sfeclă de zahăr și 4.000 kg. floarea-soarelui pe cîte 6 ha. din fiecare cultură.

● Aplicîndu-se sistemul de retribuire nu numai după zilele-muncă făcute ci și după rezultatele obținute în producție lucrările de întreținere a culturilor au fost făcute într-un timp mult mai scurt. Răritul sfeclei de zahăr, de exemplu, s-a executat în numai 6 zile față de 11 zile, iar prășitul la porumb în 5 zile în loc de 9-10 zile, cît dura înainte.

● Pentru munca făcută de colectivistul Țucuteanu Petru și familia lui a primit în anul trecut 4.532 kg. grîu, 5.665 kg. porumb și 6.458 lei, precum și alte produse.

● Constructorii gospodăriei au ridicat în anul 1958 o magazie modernă de cereale în capacitate de 250 de vagoane. Cerealele sînt transportate de la parter la etajul doi și în diferite alte părți ale magaziei cu ajutorul elevatoarelor.

Veniturile bănești ale gospodăriei au fost în anul trecut de 2.731.562 lei, iar în acest an s-a prevăzut un venit bănesc de 5.722.825 lei.

Copilărie lipsită de griji

Cîntec și joc, îngrijire aleasă — iată viața copiilor colectiviștilor din Sîntana, regiunea Oradea

TINEREȚE FERICITĂ

Ce grea problemă era înainte vreme pentru părinți, căsătoria copiilor. O fată fără zestre, oricît de harnică și frumoasă ar fi fost, se mărita foarte greu și adesea după cine nu-i era pe plac. Azi, atît părinții cît și copiii sînt scutiți de aceste griji. Gospodăria colectivă, marea familie, a înlăturat aceste necazuri.

Mult s-au mai frămîntat soții Maghera înainte de a intra în colectivă. „Avem două fete — își ziceau — și peste cîțiva ani va trebui să le măritäm. Ce le-om da de zestre, dacă intrăm în gospodărie? Din cele 5 ha le-am fi împărțit cîte ceva și ar fi avut cu ce să pornească un cămin. Dar așa, ce-or să facă?".

Familia Olah trecea prin aceleași griji, chiar și mai mari, căci avea de căpătuit 5 copii. Cîte nopți nedormite, cu fel și fel de socoteli, cîte cioroväieli între soț și soție, cîte întrebări cu răspunsuri îndoielnice.

Pînă la urmă a biruit noul și s-au înscris în gospodăria colectivă. Au muncit împreună cu copiii lor, au cîștigat mult mai bine ca înainte și, încetul cu încetul, întrebările de altădată căpătau răspunsuri clare. Cînd a sosit timpul s-o mărite pe Elisabeta, grijile familiei Maghera rămăseseră undeva, în trecut. Fata s-a măritat cu Ludovic, unul din cei 5 copii ai familiei Olah. Au muncit laolaltă cu dragoste și hărnicie în gospodăria colectivă și la numai doi ani după căsătorie, din veniturile realizate, au reușit să-și dureze o casă cu două camere, bucătărie, antreu, cămară și alte dependințe. Fundația au făcut-o din beton iar acoperișul de țiglă. Odată cu casa și-au ridicat și un grajd, un șopron și coteț pentru porci și păsări.

Gospodăria colectivă le-a dat mult ajutor tinerilor căsătoriți. Transportul materialelor de construcție s-a făcut cu mijloacele gospodăriei. Lucrările de zidărie le-au executat meșterii colectivei, la un preț ieftin. Ușile, ferestrele și celelalte lucrări de tîmplărie au fost făcute în atelierele gospodăriei. Numai la lucrările de tîmplărie tinerii au cîștigat 1.200 lei, plătind mai puțin decît ar fi plătit la ateliere particulare.

Cu toate că au făcut cheltuieli mari cu aceste construcții, casa le este îndestulată și bine mobilată. In podul casei lor sînt cereale din belșug iar în cămară un porc tăiat. In curte mai au 5 purcei și o mulțime de păsări. La toamnă, își vor înzestra noul grajd cu o vacă de lapte.

Fetița lor gingurește veselă. E plină de sănătate, sporind fericirea tinerilor părinți. Ca ei sînt mulți, chiar foarte mulți tineri căsătoriți în Sîntana, care prin hărnicia lor și cu sprijinul gospodăriei colective și-au făurit noi cămine tot atît de frumoase și trainice. Printre aceștia se află Vîrciu Alex., Trif Cornel, Vîrciu Avram și mulți alții.

„VIAȚĂ NOUĂ"

Așa se numește gospodăria agricolă colectivă din Sîntana. Într-adevăr, nouă-i munca, noi sînt casele, noi sînt oamenii...

Șaizeci și șase de ani numără moș Kerner Anton și abia acum, cînd munca-i cu folos, cînd belșugul și-a găsit loc și în casa lui, simte că trăiește omenește. Adevărata lui viață a început numai în urmă cu cîțiva ani, cînd glasul partidului i-a îndrumat pașii spre gospodăria colectivă.

— Tinerețea mi-am petrecut-o încărcînd vagoane cu bucate la comerciantul Szentendrei Ludovic. 20 de ani mi-am încovoiat spinarea sub povara sacilor, fără să pot agonisi ceva pentru cei 7 copii ai mei. Cîte odată, le lipsea și bucata de pîine. Zîmbind amar, Kerner, adăugă: Mă gîndesc adesea că dacă aș pune vagoanele încărcate de mine, cap la cap, ar forma un șir de zeci de km. Munceam ziua și noaptea și... cu ce m-am ales? Știi tovarășe amintirile acestea mă amărăsc întotdeauna dar cu cît ele îmi sînt mai vii în minte, cu atît prezentul, viața mea de acum, îndestulată și fără griji, mi se pare mai frumoasă și o prețuiesc cu atît mai mult.

Într-adevăr, viața bătrînului Kerner s-a schimbat mult. Numai după trei ani de muncă în gospodăria colectivă și-a dărîmat casa veche și și-a durat una nouă, trainică, încăpătoare și luminoasă. Trei din copiii lui și-au făcut și ei case noi, iar la două fete le-a cumpărat mobilă.

Și cum n-ar fi așa cînd pentru munca depusă numai în anul trecut, el a primit 4.548 kg. grîu, 5.685 kg. porumb, 6.480 lei, precum și alte produse trebuincioase casei?

Bucuria vieții noi a lui moș Kerner o simt din plin toți colectiviștii din Sîntana. În ori care casă îți vei abate pașii, vei vedea sălășluind belșugul, voia bună și un nespus dor de viață.

Înainte, la ieșirea din Sîntana, pe drumul ce duce spre Ineu, satul se termina la moară. Acum, de-o parte și de alta a drumului, casele au răsărit ca ciupercile după ploaie. S-au format noi străzi cu case frumoase, împrejmuite de garduri cu temelie de zid. În acest loc s-au ridicat în ultimii ani, 256 de case noi. Trei pătrimi din numărul colectiviștilor au cîte o vacă de lapte. Păsările și porcii nu lipsesc de la nici o casă. În multe case se aude radioul sau difuzorul căci comuna este radioficată. Peste 250 colectiviști au biciclete, iar 100 și-au cumpărat mobilă.

Belșugul colectiviștilor se oglindește și în sumele încasate de către magazinul universal din comună. În anul trecut, de pildă, din vînzarea mărfurilor textile s-a încasat suma de 1.149.238 lei, din cele de menaj 634.024 lei, iar din încălțăminte 906.131 lei. În luna ianuarie a acestui an, valoarea mărfurilor vîndute colectiviștilor a fost de 216.360 lei.

Prin grija gospodăriei s-a cumpărat un loc pe malul lacului Moneasa, unde s-a construit și amenajat o frumoasă casă de odihnă cu 70 paturi, sală de mese, club, bucătărie ș.a.m.d. În vara trecută, în perioadele dintre munci, 320 de familii s-au odihnit aci cîte 10-14 zile. Atît transportul cît și masa au fost asigurate de către gospodărie. După zilele frumoase, reconfortante, petrecute pe malul lacului Moneasa, colectiviștii se reîntorceau cu mai mult avînt la munca spornică din gospodărie.

În urmă cu doi ani, cu ajutorul statului, în comună a luat ființă un spital cu 50 de paturi.

Nici cei mici n-au fost neglijați. Un cămin de zi funcționează permanent. În timpul verii între 100-120 de copii sînt îngrijiți cu toate cele trebuincioase, scutind astfel de grijă pe mamele lor în plină muncă. În timpul iernii, 55-60 copii sînt întreținuți în cămin în condiții minunate.

Tineretul are un cămin cultural, unde echipa culturală delectează pe auditori cu frumoase cîntece și jocuri populare, cu piese de teatru și recitări. În afară de echipa de cor pe 4 voci, formată din 40 persoane, gospodăria mai are o fanfară. Anul trecut acest harnic colectiv cultural a dat 12 reprezentații artistice în comună și împrejurimi. Cinematograful, altă cale pentru ridicarea nivelului cultural, este pus la dispoziția colectiviștilor zilnic. Aici rulează 2 filme pe săptămînă.

Creșterea nivelului de trai și cultural într-așa măsură al țăranilor muncitori din Sîntana se datorește muncii în comun, în marea familie a colectiviștilor.

PLANURI DE VIITOR

Frumoase sînt realizările dobîndite pînă acum, de către membrii gospodăriei colective „Viață Nouă" din Sîntana, raionul Arad. Dar asta nu înseamnă că posibilitățile sporirii producției vegetale și animale, și de dezvoltare a diferitelor ramuri aducătoare de mari venituri s-au epuizat. Dimpotrivă. Vrednicii colectiviști și-au dat seama că succesele de pînă acum pot fi și mai mult lărgite. De aceea, ei și-au propus în planul de dezvoltare în perspectivă să muncească în așa fel încît în anul 1960 să realizeze producții medii nemaiîntîlnite în comună și anume: 2.200 kg grîu la ha, 5.000 kg porumb boabe la ha, 2.200 kg floarea-soarelui la ha și 40.000 kg sfeclă de zahăr la ha.

Colectiviștii din Sîntana vor dezvolta și mai mult sectorul zootehnic. Astfel, numărul vacilor de lapte va ajunge, în 1960, la 140, cel al scroafelor la 120 iar cel al ovinelor la 2.500. Peste 1.000 de porci vor fi puși la îngrășat. Și în acest sector au prevăzut producții sporite. De pildă, și-au propus să realizeze pe an 2.800 litri lapte pe cap de vacă furajată, 18 purcei la două fătări și 2,8 kg lînă de fiecare oaie.

In scopul realizării celor propuse, colectiviștii din Sîntana vor lua următoarele măsuri: reorganizarea teritoriului (ca urmare a colectivizării satului) și introducerea asolamentelor de 7 ani. Fertilizarea cu îngrășăminte organice a cel puțin 20 la sută din suprafața gospodăriei; întreaga suprafață ce se va cultiva cu plante tehnice și păioase, va fi fertilizată cu îngrășăminte chimice. La semănat se vor folosi numai semințe de soi productive. Vor introduce pe scară tot mai largă în hrana animalelor conveierul verde, nutrețul însilozat; vor asigura hrana scroafelor pe timp de iarnă cu cantități mari de topinambur; vor face culturi duble pentru pășunatul oilor și altele.

Acestea sînt numai cîteva din proiectele de viitor.

Hotărîrea cu care colectiviștii și-au îndeplinit planurile de pînă acum, priceperea și sîrguința ce o pun în muncă, vor duce cu siguranță la înregistrarea de noi și însemnate succese pe drumul belșugului și fericirii, în gospodăria colectivă.

ULIȚA

COLECTIVIȘTILOR

Pagină realizată de VASILE CAZACU

DIN UNIUNEA SOVIETICĂ

Cultivatorii de sfeclă din satul Snejkovo

Pînă mai acum cîţiva ani, pe ogoarele cultivate cu sfeclă, colhoznicii ucraineni aveau de lucru toată vara. Aratul şi însămînţatul se făceau, fireşte, cu maşinile, dar apoi veneau muncile grele manuale: praşilele, plivitul etc.

Iată însă că şi în ceea ce priveşte aceste munci situaţia a început să se schimbe; maşinile au pornit să ia de pe umerii colhoznicilor o greutate după alta. Mai întîi oamenii au fost izbăviţi de săpatul cu mîna între rînduri; treaba asta au învăţat s-o facă tractoriştii, cu ajutorul cultivatoarelor. Apoi locul maşinii de dezgropat sfecla, care nu făcea decît să salte rădăcinile din pămînt, l-a luat combina de recoltat sfecla, care scoate rădăcinile din pămînt, le separă de frunze şi le strînge grămadă din trei rînduri simultan. Au apărut maşini speciale de încărcat sfecla. Mai rămînea o singură muncă manuală grea — răritul, care cerea mult timp şi costa scump.

Nu de mult însă şi această muncă a fost în mare măsură uşurată, deoarece oamenii de ştiinţă, în colaborare cu practicienii, au găsit o nouă metodă de cultivare a sfeclei, în pătrate şi în cuiburi aşezate în pătrat.

Rostul acestei inovaţii stă în aceea că odată ce plantele răsar uniform (şi trebuie să răsară neapărat uniform) de-a curmezişul rîndurilor intră tractoarele cu cultivatoare, care răresc rîndurile. In unele cazuri ghiarele cultivatoarelor taie pe un interval de 26 centimetri, iar pe un interval de 18 cm. lasă plantele (buchete). In alte cazuri tăietura se face pe un interval de 34 cm., iar pe 10 cm. se lasă plantele. In timpul sortării acestor buchete (adică a răririi lor) la acelea care ocupă în lungime 18 cm. se lasă la cele două extremităţi cîte o plantă, celelalte îndepărtîndu-se, iar la buchetele de 10 cm. se lasă o singură plantă la mijloc. Se înţelege că fiecare colhoz îşi alege schema de rărire pe care o găseşte mai potrivită şi mai eficace.

După rărirea cu mijloace mecanizate a rîndurilor, răritul propriu-zis se face de două ori mai repede şi mult mai uşor. Semănatul în pătrate şi în cuiburi aşezate în pătrat permite să se afineze pămîntul cu maşinile în două direcţii — de-a lungul şi de-a latul. Aceasta nu numai că uşurează munca, dar totodată crează condiţii prielnice pentru dezvoltarea semănăturilor şi duce la sporirea recoltelor.

Un exemplu caracteristic ni-l oferă colhozul „Bolşevik" din satul Snejkovo, raionul Valkovski, regiunea Harkov. Acest colhoz este bine cunoscut de oamenii muncii de pe ogoarele din regiunea Harkovului. El a fost organizat de fostul ţăran sărac David Nerivnîi, veteran al mişcării colhoznice din Ucraina, preşedintele său neschimbat de la înfiinţare, distins cu titlul de Erou al Muncii Socialiste. David Vasilievici a murit nu de mult şi în postul de conducător al gospodăriei i-a luat locul fiul său Nikolai, de profesie învăţător, fost secretar al comitetului raional de partid Valkov.

Articol special pentru ziarul „AGRICULTURA NOUĂ" de N. DEMIHOVSKI

In anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei, Nikolai Davîdovici a fost ofiţer de artilerie pe front. El a luat parte la luptele pentru zdrobirea fasciştilor de la Iaşi, a participat la eliberarea Brăilei, a Ploeştilor, Transilvaniei, iar apoi a pătruns cu unităţile avansate în Ungaria, Cehoslovacia şi Austria, de unde s-a întors, printre ceilalţi glorioşi ostaşi învingători, acasă, la munca paşnică.

Ales de concetăţeni în postul pe care l-a ocupat vreme de mai bine de un sfert de veac tatăl său, Nikolai Nerivnîi a contribuit în mare măsură la sporirea faimei şi a bogăţiei colhozului din Snejkovo.

Anul trecut, de exemplu, colhozul „Bolşevik" a obţinut o excelentă recoltă de sfeclă de zahăr: cîte 33.200 kg. la fiecare din cele 340 de hectare cultivate. Sfecla a adus în casa colhozului un venit de peste 2,3 milioane ruble, ceea ce reprezintă cam 35 la sută din venitul global al colhozului. Colhozul a primit pentru sfeclă, de la fabrica de zahăr, 92 tone zahăr, spre a fi distribuit pentru zilele-muncă prestate colhoznicilor din echipele de cultivare a sfeclei şi acelora care i-au ajutat, înainte de toate mecanizatorilor, fierarilor şi tîmplarilor care au reparat inventarul, cum şi altora. Sînt echipe, ca de pildă acelea conduse de Ekaterina Tverdohleb, Ana Odnokopil, Ana Novosel (care au obţinut cîte 37.000—38.000 kg. sfeclă la ha. în sectoarele lor), unde fiecare membru al echipei a obţinut drept premiu de la fabrică 270—300 kg. de zahăr şi 1.500—1.700 ruble în numerar. Aceasta pe lîngă plata pentru zilele-muncă.

Sfecla de zahăr contribuie şi la dezvoltarea creşterii animalelor. Frunza care rămîne după recoltare constituie un excelent nutreţ zemos. Şi trebuie spus că în colhozul „Bolşevik" s-au strîns aproape 2.800 tone de frunză de sfeclă. In afară de aceasta, fabrica de zahăr restituie colhozului în timpul iernii, pentru materia primă pe care acesta i-a livrat-o, 4.500 tone de borhot. O asemenea cantitate de nutreţuri zemoase e suficientă ca să poată ierna pe puţin 500 de vaci, sau pentru a putea fi puse la îngrăşat 1.000 capete de vite.

Iată de ce la Snejkovo se pune atîta preţ pe sfecla de zahăr şi se caută în fel şi chip să se extindă suprafeţele ocupate cu această cultură, să se sporească recolta la hectar.

Pentru realizarea acestor năzuinţe colhozul este ajutat înainte de toate de faptul că el dispune de puternice mijloace de mecanizare. Colhozul are 15 tractoare de diferite mărci, semănători de sfeclă, cultivatoare, 4 combine de recoltat sfecla, maşini de încărcat sfecla, un mare parc de autocamioane. Toate acestea îi dau posibilitatea să execute un uriaş volum de lucrări repede şi bine: să facă arături adînci cel tîrziu în august, să însămînţeze sfecla în 3—4 zile, să întreţină bine cultura şi să strîngă recolta repede, aproape fără a recurge la munca manuală.

Dar nu e vorba numai de nivelul ridicat al mecanizării. Oricine îşi dă perfect de bine seama că oricît ar fi ele maşinile de perfecte, dacă, de pildă, cultura premergătoare sfeclei n-a fost bună, dacă solul nu a fost suficient îngrăşat, sau dacă se va fi însămînţat prea tîrziu, nu e de aşteptat o recoltă bună. Aceasta o ştiu foarte bine cultivatorii de sfeclă din Snejkovo şi ei nu trec cu vederea nimic din ceea ce asigură o recoltă bogată. Ei aleg, de pildă, întotdeauna cel mai bun premergător pentru sfeclă — grîul de toamnă, cultivat pe ogor îngrăşat. In afară de aceasta, cînd se face arătura adîncă de bază, se incorporează în sol o mare cantitate de gunoi de grajd şi pînă la 500 kg. de îngrăşăminte minerale la hectar. Primăvara, în perioada cultivaţiei premergătoare însămînţării, se incorporează în sol cenuşă şi găinat de păsări, iar simultan cu însămînţarea, se incorporează în sol îngrăşăminte minerale fosfatice.

Toate acestea ne fac să spunem că recolta bogată de sfeclă de zahăr din colhozul „Bolşevik" nu e un succes întîmplător, ci ceva firesc, consecinţa unei munci mari şi bine orientate, întemeiată pe cunoştinţe temeinice, pe metodele agrotehnice înaintate.

Colhoznicii din Snejkovo intenţionează să extindă în cursul septenalului suprafaţa însămînţată cu sfeclă pînă la 600 hectare, faţă de 340 ha în anul 1958. Putem spune cu certitudine că ei vor şti să-şi ducă planurile la îndeplinire.

Constructorii de maşini de la Uzina de tractoare din Harkov au realizat un nou tip de tractor rutier — tractorul „DT—20".
In fotografie: D. Nikolaenko, maistru-şef la secţia de probă a uzinei, controlind motorul tractorului „DT—20"

ALGERIA LUPTĂ

NOTE DE DRUM

Siria este prima din ţările afro-asiatice care şi-a cucerit independenţa insufleţind, prin asta, şi mai mult lupta de eliberare a celorlalte popoare asuprite de colonialişti. Ea constituie tot o dată şi locul de refugiu al multor revoluţionari persecutaţi sau condamnaţi de tribunalele impilatorilor.

In călătoria făcută în Orientul Apropiat am întîlnit cîţiva din aceşti revoluţionari în exil, dar care nu au depus armele. Dimpotrivă. De departe, ei continuă să ducă lupta lor patriotică, socotindu-se că fac parte din rîndurile active ale armatei lor naţionale.

Unul dintre aceştia este şi algerianul Ahmed Hadili Bu Medin. L-am întîlnit, în nordul Siriei, pe malul Eufratului, ca administrator al uzinei de aducţiune a apei la Alep. Deşi în vîrstă de peste 70 de ani, el îşi păstra voinicia, umblînd drept, cu mişcări energice, cu priviri dîrze. Aflînd că sîntem ziarişti, s-a bucurat şi a simţit nevoia să ne arate că nu s-a stins în el focul luptei:

— Algeria e patria mea şi mă simt alături de toţi patrioţii care vor lupta pînă la eliberarea ei. Aşa cum am luptat şi eu încă de copil. In 1910 am luat parte la o răscoală şi am fost condamnat la moarte. Am fugit, m-am ascuns în diferite locuri şi, acum opt ani, am venit în Siria: ţară arabă, al cărui popor frate cu al nostru a scăpat din lanţurile colonialismului. De aici ţin legătura cu fraţii mei, le scriu asigurîndu-i că sînt alături de ei. Nădăjduiesc că voi apuca şi eu momentul eliberării, ca să mă întorc în patrie, cînd nu mă va mai ameninţa streangul spînzurătorii, a încheiat algerianul.

Alt algerian, Ibrahim Ghofa, delegat la Congresul solidarităţii popoarelor afro-asiatice de la Cairo mi-a vorbit despre lupta poporului său. Lupta noastră, mi-a mărturisit el, durează de 127 de ani. Din prima zi a cotropirii ţării noastre de către francezi. Era în anul 1830. De atunci n-a existat generaţie care să nu se ridice, împotriva ocupanţilor. Cu toate că sîntem neînarmaţi, faţă de puştile şi tunurile colonialiştilor, nu ne-am lăsat şi nu ne vom lăsa doborîţi. Pînă la urmă, vom birui. Cu toate masacrele, teroarea şi diversiunile, poporul algerian a dovedit că nu vrea să îngenunchieze. In 1871, în regiunea Mocrani şi în 1885, la Sidi, au izbucnit două mari răscoale, mărturii puternice ale rezistenţei algeriene. Şi răscoala pot spune că nu s-a stins niciodată.

In 1945, cînd se sărbătorea victoria aliaţilor asupra forţelor fasciste, colonialiştii francezi, pe de o parte jubilau că au scăpat de ocupaţia hitleristă, iar pe de altă parte, masacrau 45 de mii de tineri algerieni. Nici acest fioros măcel nu i-a putut sili pe algerieni să se supună, şi la 1 noiembrie 1954, ei s-au ridicat din nou, pornind lupta care continuă şi astăzi, şi va continua pînă la victoria finală. Poporul algerian are astăzi sprijinul poporului din Africa şi Asia, sprijinul popoarelor libere din lagărul socialist. Trebuie să-ţi spun că istoria poporului nostru este plină de durere şi suferinţe, dar şi încununată de eroism. Colonialiştilor le este greu să părăsească avuţiile pămîntului nostru pe care îl jefuiesc de aproape un secol şi jumătate. Vreţi exemple? 25.000 de colonialişti francezi stăpîneau, în 1954, în Alger 2.800.000 ha., dintre cele mai fertile pămînturi, în timp ce 9.000.000 de algerieni nu aveau nici o bucăţică de pămînt, iar 3.000.000 nu aveau decît 6.000.000 ha adică, în medie cîte 2 ha de pămînt prost.

Minele, petrolul, pădurile, viile şi o mare parte din păşuni sînt în mîinile colonialiştilor. Avem două milioane de şomeri. Limba arabă, care este limba noastră maternă, este declarată limbă străină. Mizeria, bolile macină sănătatea poporului. Peste trei milioane de copii sînt lăsaţi pe drumuri, fără şcoală. Populaţia europeană, care, alcătuită doar din 800.000 de oameni, are 400.000 de şcolari şi 5.000 de studenţi, iar cei 12.000.000 de algerieni numai 4.400 de şcolari şi 500 de studenţi. Poporul nostru e dornic de cultură, dar colonialiştii îl ţin într-adins în întuneric. Cultura noastră numără nu mai puţin de 3000 de ani. Avem un comerţ dezvoltat. Bujie, oraş industrial, a fost întemeiat acum o mie de ani. Iată, numai cîteva exemple. Pot da nenumărate. Pe solul nostru atît de rodnic, stropit cu sîngele luptătorilor stăpîneste astăzi o mizerie de nedescris. Vezi oameni ce mor de foame, de boli, lîngă vapoarele colonialiştilor care cară materii prime, produse agricole jefuite de la poporul nostru, cu ajutorul tunurilor, al tancurilor, al armelor de tot felul.

Dar ei nu vor putea înfrînge rezistenţa noastră.

★

Aceste lucruri mi le spunea Ibrahim Ghofa în decembrie 1957. Vorbele lui s-au adeverit. Poporul algerian continuă astăzi lupta cu şi mai multă dîrzenie. Biruinţa lui am simţit-o şi în vocea vibrantă a celui ce-mi făcuse o relatare a drumului parcurs spre această biruinţă, în dîrzenia algerianului întîlnit pe malul Eufratului care, ultimul cuvînt pe care mi l-a adresat la despărţire, a fost: vom învinge!

GHEORGHE DINU

CRONICA EXTERNĂ

Vizita primului ministru englez în Uniunea Sovietică

Urmărită cu deosebit interes de opinia publică internaţională, vizita în Uniunea Sovietică a primului ministru al Angliei, Harold Macmillan, se desfăşoară într-o atmosferă sinceră şi prietenească. Programul vizitei a fost alcătuit în aşa fel încît să existe timpul necesar atît pentru convorbiri între delegaţia guvernamentală britanică şi conducătorii Uniunii Sovietice, cît şi pentru ca oaspeţii să ia contact cu viaţa de fiecare zi a poporului sovietic.

După cum anunţam şi în numărul trecut al ziarului nostru, în ziua sosirii la Moscova, H. Macmillan a fost primit de N. S. Hruşciov. Şefii celor două guverne au avut o convorbire care a durat aproximativ 40 de minute, după care N. S. Hruşciov a oferit o masă în cinstea oaspeţilor. Ziua de duminică a fost petrecută de primul ministru al Marii Britanii şi de ministrul Afacerilor Externe englez la vila guvernamentală din apropierea Moscovei, unde au fost oaspeţii preşedintelui Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. S. Hruşciov, şi ai soţiei acestuia. Cu acest prilej au avut loc două convorbiri îndelungate neoficiale. Luni dimineaţă a avut loc o reuniune de lucru, iar în după amiaza aceleaşi zile, delegaţia guvernamentală britanică a vizitat Universitatea „Lomonosov". La 24 februarie Harold Macmillan şi Selwyn Lloyd, împreună cu persoanele oficiale care îi însoţesc au vizitat Institutul unificat de cercetări nucleare de la Dubna — cel mai mare centru internaţional de cercetări de acest fel. Miercuri, şeful guvernului englez a avut o nouă întrevedere cu N. S. Hruşciov, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.

La 23 februarie, ambasadorul Marii Britanii în U.R.S.S. a oferit un dineu cu prilejul vizitei lui H. Macmillan la Moscova. Au luat cuvîntul cu acest prilej primul ministru englez şi N. S. Hruşciov, preşedintele Consiliului de Miniştri al Uniunii Sovietice.

Pornind de la faptul că dineul a avut loc în ziua în care poporul sovietic sărbătorea împlinirea a 41 de ani de la întemeierea Armatei Sovietice, şeful guvernului britanic a amintit de colaborarea anglo-sovietică din anii celui de-al doilea război mondial şi a elogiat eroismul şi puterea armatei sovietice „Am fost cuprinşi de un nemărginit sentiment de admiraţie în faţa succeselor armatei sovietice, în faţa dîrzeniei întregului popor rus, a spus H. Macmillan. Păstrăm şi în prezent glorioasa amintire a acelor zile eroice".

Primul ministru al Marii Britanii a dat o înaltă preţuire realizărilor obţinute de Uniunea Sovietică. „Viitorul deschide în faţa poporului sovietic vaste orizonturi, a spus el. Peste întinsul stepelor strălucesc luminile industriei ca o chemare a pămîntului făgăduinţei. Şi ceea ce vedeţi în faţa dvs. nu este un miraj, ci realitatea vie. Ritmul şi calitatea progresului dvs. sînt cu adevărat uimitoare şi, după cîte ştiu, nu îşi au egal în istorie".

In cuvîntarea sa N. S. Hruşciov a subliniat între altele speranţa că discuţiile dintre cele două delegaţii vor da rezultate pozitive. „...Deosebirea dintre sistemele noastre nu trebuie să constituie o piedică în stabilirea unor relaţii de prietenie între popoarele noastre, între ţările noastre, a spus şeful guvernului sovietic. Condiţiile sociale dintr-o ţară sau alta depind de voinţa poporului din ţara respectivă. Trebuie să recunoaştem acest fapt, tot aşa după cum recunoaştem că soarele răsare în fiecare dimineaţă, şi trebuie să pornim de la faptul că trăim în sisteme diferite dar pe una şi aceeaşi planetă, respirăm acelaşi aer, ne bucurăm de binefacerile naturii şi de căldura aceluiaşi soare. De aceea, noi trebuie să găsim calea înţeleaptă pentru a învinge actualele greutăţi şi pentru a face totul în scopul asigurării păcii pe pămîntul nostru. Aceasta este dorinţa guvernului Uniunii Sovietice, dorinţa poporului nostru a cărui voinţă el o oglindeşte.

De aceea, a subliniat N. S. Hruşciov, în încheiere, aveţi perfectă dreptate, domnule Macmillan, atunci cînd spuneţi că popoarele noastre, ţările noastre sînt unite printr-un interes comun în menţinerea păcii, ceea ce poate constitui o bază pentru îmbunătăţirea relaţiilor noastre".

CULTIVATORI de sfeclă de zahăr!

Aplicînd la timp şi în bune condiţii regulile agrotehnice cerute de sfecla de zahăr, obţineţi producţii sporite, care vă aduc mari cîştiguri băneşti, precum şi însemnate cantităţi de zahăr şi borhot.

Astfel, gospodăria agricolă colectivă „Vasile Roaită", din comuna Ziduri, raionul Rîmnicul Sărat, însămînţînd sfecla de zahăr la timp, într-un teren bogat, îngrăşat şi arat adînc din toamnă şi prăşind cultura de patru ori, a obţinut în anul 1958, pe suprafaţa de 45 ha., o producţie medie de 30.000 kg./ha.

Pentru cantitatea de sfeclă predată fabricii de zahăr Chitila, această gospodărie a primit 513.439 lei, 12.362 kg. zahăr, 450.000 kg. borhot, realizînd un venit de 14.100 lei/ha.

Şi dvs. puteţi obţine aceleaşi succese în cultura sfeclei, urmînd exemplul gospodăriei agricole colective „Vasile Roaită" din comuna Ziduri, raionul Rîmnicul Sărat.

Scurte ştiri

Peste 5.000.000 ha. vor fi irigate în R. P. Chineză

Potrivit relatărilor presei chineze în provinciile Tziansu, Henan şi Hebei se efectuează uriaşe construcţii de ameliorare care vor permite ca în anul 1959 să fie irigate peste 5.000.000 ha terenuri agricole.

Odată cu apropierea lucrărilor de primăvară se accelerează ritmul construcţiilor de ameliorare. Sute de mii de ţărani care lucrează la construcţia canalelor, barajelor şi ecluzelor îşi iau angajamentul să termine înainte de termen construcţia principalelor obiective pentru ca astfel să asigure o recoltă bogată de grîu, orez şi alte culturi agricole în acest an.

Mitinguri de protest în Franţa

In numeroase departamente din Franţa cîteva mii de ţărani au organizat mitinguri de protest împotriva măsurilor guvernamentale care afectează în mod serios interesele ţăranilor francezi. Pentru a protesta împotriva acestor măsuri 1.500 de viticultori s-au adunat la Montpelier unde au organizat un marş pe străzile oraşului. 1.500 de agricultori au organizat un miting de protest la Bordeaux, 1.000 la Tanger şi 1.000 la Saumur, importantă regiune viticolă.

Greva muncitorilor agricoli italieni

Oamenii muncii italieni continuă lupta împotriva concedierilor şi a şomajului. In provincia Rovigo se află în grevă 70.000 de muncitori agricoli italieni, care cer adoptarea unei legi noi pentru a pune capăt samavolniciilor proprietarilor de pămînt. In unele locuri au avut loc ciocniri între muncitorii agricoli şi poliţie.

SPORT

O asociaţie sportivă fruntaşă

Activitatea colectivelor sportive din mediul sătesc, care odată cu aplicarea noului statut al U.C.F.S.-ului se vor numi asociaţii sportive, cunoaşte pe zi ce trece o dezvoltare tot mai însemnată. Numărul oamenilor muncii de pe ogoare care practică sportul creşte mereu. Şi în această privinţă avem nenumărate exemple. De pildă, putem arăta că asociaţia sportivă „Gloria", care reprezintă pe muncitorii de la gospodăria agricolă de stat din comuna Sînandrei, raionul Timişoara, a reuşit să-şi îndeplinească planul în privinţa înscrierii de membri în U.C.F.S. Astfel, în prezent, asociaţia numără peste 300 de membri cu cotizaţiile plătite la zi. Asociaţia sportivă „Gloria" se mîndreşte cu succesele obţinute de echipa de fotbal juniori, care a cucerit primul loc pe raion la Spartachiada de vară, ca şi cu echipa de handbal seniori, care s-a clasat pe locul 2, pe raion, la aceeaşi competiţie sportivă. De asemenea, echipa de fotbal seniori a avut o frumoasă comportare în campionatul raional de toamnă. Dar, membrii acestei asociaţii mai practică cu multă plăcere şi alte discipline sportive, ca atletismul, voleiul, popicele etc.

În fiecare duminică se organizează diferite competiţii sportive, la care participă numeroşi tineri din comună sau se organizează întreceri sportive cu alte comune, aşa cum au avut loc cu sportivii din comunele Carani, Orţişoara, Biled şi altele. De asemenea, asociaţia sportivă „Gloria" organizează diferite concursuri cu teme sportive şi culturale, gen „drumeţii veseli", ca şi demonstraţii sportive la care participă sportivi din oraşul Timişoara. De pildă, recent a avut loc o duminică sportivă la care a participat şi o echipă de gimnaşti a unei şcoli medii din Timişoara. Aceasta a prezentat un reuşit program sportiv, care a fost urmărit cu un deosebit interes de tinerii din comuna Sînandrei.

La concursurile sportive din cadrul Spartachiadei de iarnă, care s-au desfăşurat la căminul cultural din comună, au participat peste 200 de concurenţi. De o largă popularitate s-au bucurat întrecerile la şah, tenis de masă şi gimnastică.

Frumoasa activitate pe care o desfăşoară asociaţia sportivă „Gloria" din comuna Sînandrei, face ca aceasta să se situeze printre asociaţiile fruntaşe din raionul Timişoara. Şi desigur, că dacă membrii acestei asociaţii sportive vor persevera pe acest drum, ei vor obţine rezultate şi mai frumoase.

M. LERESCU

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1, Bucureşti, telefon 17.60.10 Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".